



Nr. 4 1938

P. LUHTEIN

Müüme isikutele ja asutistele
võistlemata hindadega!

Rikkalikus valikus

ilu-, teaduslikku, jutu-, näite- ja laste-

k i r j a n d u s t

Kõiksugu kirjutusmaterjale, paberi-
kaupu, kooli- ja kantselearbeid

PÄEVALEHE

raamatu- ja kirjutusmaterjali kauplused

Suur Karja 23, tel. 446-11

Pikk tänav 2, „ 428-83

Tallinnas

Suures valikus:

välis- ja kodumaa kleidi-, mantli-, ülikonna-
ja palituriideid, vateeritud ja villaseid voo-
divaipu, igasuguseid puuvillaseid pesu- ja
linariideid, põrandavaipu jne.

soovitat

R I I D E K A U P L U S

J. Rosing & Co.

Tallinn, S. Karja 11, telef. 445-84

POSTISARV

POSTI-, TELEGRAAFI-, TELEFONI- ja RAADIOTEENIJATE AJAKIRI
POSTI-, TELEGR.-, TELEFONITEENIJATE KUTSEÜHINGU, TEHNILISE ALA TEENIJATE ÜHINGU
ja TALLINNA PEAPOSTKONTORI AMETNIKE KOGU HÄÄLEKANDJA

Nr 4 (57)

Aprill 1938

6. aastakäik

Postiteenijate kutseühing jääb demokraatlikuks

Huvi kutseühingu vastu tõusnud

Postiteenijate ülemaaline kutseühingu kongress, mis peeti 27. ja 28. märtsil s. a., andis küllaldase tõenduse sellest, et postiteenijate kutseühingus valitseb demokraatlik vaim ja et kutseühingu liikmed valdavas enamuses suudavad iseisvalt mõelda, riiklikult mõelda ja otsustada. Organiseerimise küsimus, mis seisis kongressi päevakorras tulipunktina, peaküsimusena, otsustati kongressi poolt nii, kuidas kutseühingu liikmete valdav enamuse seda soovis, üldsuusele vastuvõetavalt. Seega ei leidnud sundorganiseerimise põhimõtte kogude alusel ja vabast kutseühingust loobumina, mille propageerimiseks asjata aega ja energiat kaotsi läks, pooldamist. Kui veel läinud aastal hääleteenamusega kongress otsustas pooldada sundorganiseerimise põhimõtet, mida mina pidasin juhuslikuks, siis lükkas seekord kongress sundorganiseerimise põhimõtte tagasi absoluutse hääleteenamusega.

Mis tuleb siit järeldada? Esiteks seda, et tähtsaid põhimõttelisi küsimusi, mis on alles läbi mõtlemata, läbi töötamata, ei või tuua umbropsu, tuliselt-palavalt suurele kogule, kongressile otsustamiseks, kus juhuslik hääleteenamus võib saatustliku vea teha, nagu läinud aastal nägime.

Teiseks, ei või põhimõttelise küsimuse läbiviimiseks välja tulla kaalumata põhjendustega, motiividega, mis pealiskaudselt vaadates paistavad olevat usutavad, isegi puhuti õilsad, kuid põhjalikuma kaa-

lumise järele osutuvad õõnsateks ja ebaõigeteks, rajatud paljude kergele usule.

Nii vastas kongressieelses „Postisarves“ nr. 3 minu kartustele ja kahtlustele hr. Kallasmaa väga julgelt: „Olgu tähendatud, et vahepeal on selles kartuses saadud teatav selgus. Nimelt on Riigimetsateenijate kogude põhikirjas ette nähtud vaba võimalus juhatuse liikmeid valida, kuigi Põllutöömin. kinnitab ametisse keskkogu esimehe ja abiesimehe. Ka võivad Riigimetsateenijate kogud kaitsta kutsealaseid, majanduslikke ja sotsiaalseid jne.“ Sellepärast tuleks kogusid pooldada. Samas „Postisarves“ aga (lk. 67) on toodud Tehnilise ühingu asemikogude aasta-peakoosoleku kirjeldus, kus esineb tervitusega Riigimetsateenijate kogu esindaja hr. Pipar, kes soovib umbusklikult suhtuda kogude loomisesse ja paneb tehnilistele teenijatele südamele mitte loovutada oma vaba kutseühingut. Milline asjaolu sundis siis metsateenijate kogu esindajat hr. Pipart, kes teatavasti omal ajal tulisel soovitas riigiteenijatele kogude põhimõtet omaks võtta, puhtsüdamlikult hoiatama loobumast vabast kutseühingust ja soovitas umbusklikult suhtuda kogude loomisesse? Küllap kogemused on juba väärtuselt tunda annud. Järelikult see motiiv, mis hr. Kallasmaa poolt toodi kartuste ja kahtluste peletamiseks ja kogude eelistamiseks, ei olnud põhjendatud ja õnn, et meie seda kuulda ei võtnud.

Teine kogude propageerija hr. Riho Viilup tõi kogude kasuks motiivi, et praeguse kutseühingu vastu ei tunta enam huvi, ollakse loiuks jäänud. Nagu tegelik elu näitab, ei pea paika seegi väide. Teatavasti valis möödunud kongress keskjuhatusse tüseidamad töömehed, kes ei avaldanud mitte kutseühingu vastu loidust ega ükskõiksust, sest nad ei keeldunud minemast keskjuhatusse. Samuti valiti ka hr. Viilup ise keskjuhatusse, kelle kohta ei julge ometi keegi väita (ta ise ka mitte), et ta oleks loid ja ükskõikne. Milles peitub siis loid ja ükskõikne suhtumine kutseühingusse? Nii tugevat keskjuhatust valitud isikute kvaliteedilt ja ka staažilt ei ole palju aastaid enam nähtud. Siin tuleb paratamata konstateerida huvitõusu kutseühingu vastu, mitte langust.

Kongressi poolt kainelt tehtud otsus

organiseerimise küsimuses oli kahtlemata tingitud sellest, et liikmeskonnale avanes seekord võimalus, täieline võimalus põhjalikult tutvuda küsimusega, nii et saadikud olid teadlikud, kas anda oma hää poolt või vastu. Nii nagu see nüüd sündis, tuleks ka edaspidi iga uus idee ja mõte lasta lõpuni läbi mõelda, selleks aega ja võimalusi anda, et ei tarvitseks karta üllatusi.

Loodame, et selle küsimuse ümber keelelnud võitlus, mis kutseühingu tegelaste tähelepanu kauemaks ajaks enesele oli köitnud, sedapuhku on seljataga ja et nüüd võib uus keskjuhatus, kus on esitatud tüsedad jõud kahe juristiga ja kolme asutise ülemaga esotsas, asuda kogu energiaga normaalolukorras tähtsate ülesannete täitmisele, milleks soovime edu.

Endu Päit.

Ratsionaliseerimine ja spetsialiseerimine

Viimasel ajal, kus ilmneb juba tootmise üleproduktsoon ja kasuliku turu puudus toodete realiseerimiseks, on esile kerkinud küsimus, kuidas oleks võimalik tootmiskulusid vähendada, et tööstus- või tootmissaadustele tarvitajaid muretseda rohkem kuni seni. Me näeme elevust ja hoogu tööstuses, kaubanduses ja põllumajanduses. Kuid tarbija on muutunud tagasihoidlikuks, mispärast kaubad ja tööstussaadused kipuvad jääma lattu seisma. Tarbija on sunnitud piskuga läbi ajama, kuna tarbeainete hinnad ei ole vastuvõetavad tema kandejõule. Siit väljapääsu otsides on leidnud tunnustamist põhimõtte, et tööd tuleb teha võimalikult väikeste kulutustega, kuid suuremate tulemustega, s. o. tootmiskulud viia minimumini ja produktsoon maksimumini, et teha saaduste hinnad tarbijale, kes ei ole mitte jõukas, vastuvõetavateks ja saaduste levikut tõsta. Ajakirjanduses, majandusprobleeme puudutades, mainitakse töö ratsionaliseerimist tööstuskäitistes kui ka põllumajanduses. Käsikäes töö ratsionaliseerimisega on kerkinud üles oskustööliste ja spetsialistide küsimus. Ameerika ja teiste riikide tööstuskäitised, kus on läbi viidud töö ratsionaliseerimine, on lahendatud ka viimane probleem, s. o. spetsialistide (oskustööliste ja spetsialistide — tööala juhatajate) kü-

simus. Seal leiti, et töö ratsionaliseerimise üheks tähtsamaks eelduseks on spetsiaalseerunud tööline ja tööala spetsialiseerunud juhataja. Viimased, s. o. tööala juhataja ja spetsialiseerunud töötegija on suure tähtsusega faktorid, kes tegelikult katsetavad, proovivad uusi meetodeid, tegelikult tööd tehes ja annavad oma otsuse. Käitise üldjuht, kes kavatses ja algatab uuendusi, ei tule toime paremategi kavatsuste läbiviimisel küsimata tööala juhataja arvamist, arvestamata viimase kogemusi oma spetsiaalalalt. Tööala juhataja osatähtsust töö ratsionaliseerimise läbiviimisel käitistes ei saa sellepärast kuidagi alahinnata ja tähtsuseks pidada. Ja tööpoolest osutatakse neile ettevõtetes ja tööstuskäitistes, kus valitseb tendents tööd ratsionaliseerida, kus on tarvitusele võetud need töömehetodid, väga suurt tähelepanu. Käitise omanik, üldjuht ei näe kunagi heal meel tööala spetsialiseerunud juhi vahetamist, veel vähem lahkumist omalt kohalt, sest kuigi tööjõu pakkumine praegusel ajal on suur ja asendaja leidmine pole raske, nõuab aga spetsialiseerumine ja oma tööalaga kokkukasvamine pikemat aega, pingutusi ja vastavaid omadusi, millest oleneb edu või mitte edu käitise produktsoonis või saavutistes. Püsivat, pikemaiks aastaiks paigale jäänud spet-

sialiseerunud töömeest peetakse mitte üksnes väärtuslikuks faktoriks käitise tööprotsessis, vaid ka käitise lahutamata osaks, kelle kaotus käitisele või ettevõttele kahju toob. Ei ole sellepärast mitte kapriis või juhus, et ärilistes ettevõtetes ja tööstuskäitistes leidub spetsialiste — tööala juhatajaid ja töölisi — kes on püsima jäänud omal alal 20, 30 ja rohkem aastaid. Vaevalt peetakse neid seal traditsiooni pärast või kaastundmusest vana töömehe vastu. Ei, vaid sellepärast, et pikaajaline praktika, oma alaga kokkukasvamine, põhjalik töötundmine on vajalikud omadused, mida käitis või ettevõtte vajab tööprotsessi edukaks juhtimiseks ja tarvilikkude uuenduste läbi viimiseks töö ratsionaliseerimise sihis.

Töö ratsionaliseerimine, töö parem seadmine ja uute meetodite tarvitusele võtmine pole tähtis mitte üksnes tööstuskäitistes, ettevõtetes ja põllumajanduses, vaid ka mujal ehk ühe sõnaga kõikjal. Isegi kodumajapidamises ei ole väikese tähtsusega see, kui irratsionaalse töö korraldamise ja majapidamise asemele tekib ratsionaalne majapidamine. Selle poole, nagu teame ja näeme, püütakse ka meil. Meil on riigiametkondi, kus juba aastaid töötatakse ratsionaliseerimise sihis, kohaldatakse uusi meetodeid, katsetatakse ja võetakse neid tarvitusele, et vähema kulutusega saavutada suuremaid tagajärgi. Muidugi sünnib see ka meie tööstustes ja ettevõtetes ehk käitistes.

Kui nüüd küsida, kas riigiasutis või riigiametkond on käitis, siis sellega kerib ka üles küsimus, kas riigiasutiste töö ratsionaliseerimisel saab tarvitusele võtta meetodeid, nagu tööstuskäitistes ehk kas need on kohaldatavad. Olles teadlik, et ükskõik missugust tööd võib teha või täita mitut moodi, s. o. kas kulutada hulk energiat ja saades sealjuures minimaalse tagajärje või ümberpöörduvalt, siis paisab võimalik olevat ka riigiasutiste tööd ratsionaliseerida, tarvitades süsteeme ja meetodeid, mis leiavad kasutamist töös-

tuskäitistes. Seda enam, et paljud riigiametkonnad oma asutistega on ühtlasi ettevõtted, kuna nad annavad riigile kui ettevõtjale sissetulekuid, puhastulu. Ja ratsionaliseerimise siht on ju see, et ettevõtte töötaks võimalikult suure ülejäägiga või puhaskasuga.

Nii annavad riigile sissetulekuid raudteed; postiametkond, toll ja aktsiis ning metsadetalitus, rääkimata teistest puhtärilistest ettevõtetest, nagu põlevkivitööstus jne.

On see nii, siis tuleb tunnustada riikliku ettevõtte või asutise töö ratsionaliseerimisel samu põhimõtteid, mis on tunnustamist leidnud tööstuskäitistes. Kui tööstuskäitistes töö ratsionaliseerimise üheks tähtsaks eeltingimuseks on tööala spetsialiseerunud juhataja ja spetsialiseerunud töötegija, siis on see maksev ka riigiasutistes, kus soovitakse tööd ratsionaliseerida. Ei paista vist olevat õige see arvamine, et kui mõni tubli töömees on oma spetsiaalalal spetsialist, siis peab ta olema ka teisel alal spetsialist ja sellepärast toime tulema ükskõik, kuhu ta ka läheks, ühesuguse eduga, ilma et tarvitseks uuel alal spetsialiseeruda, tööga kokku kasvada, mis nõuab pikemat aega.

Töö riigiasutistes on enamasti mehaaniline, välja arvatud mõned alad, mis pärast selle töö tundmaõppimist ei või kellelegi sünnitada ülesaamata raskusi. Kuid töö tundmaõppimine ja teatud tööalal spetsialiseerumine on vist kaks isesugust asja. Töötundmine ja töötegimine ükskõik missuguse edukusega ei aita kuigi kaugele töö ratsionaliseerimise püüetes, mille siht on võimalikult väikese aja- ja jõukuluga saavutada võimalikult produktiivseid tagajärgi ehk võimalikult suuri tagajärgi. Aga kui töömehel või spetsialistil pole kalduvusigi teise tööala peale, kuhu teda paigutatakse? Siis muutub hea töömees seal paremal juhul keskpäraseks ja töö ratsionaliseerimisest ei saa juttu olla.

Ei oleks huvitusetu tuua paar näidet

Järgmine „Postisarve“ number ilmub 20. mail. Kaastööd sellesse numbrisse palun ära saata hiljemalt 10. maiks.

Toimetaja

neist riigi ettevõtetest või asutistest, kus töö on ratsionaliseeritud või ratsionaliseerimisel. Siin sammuvad selles mõttes esireas postiametkond ja raudteede talitus, kus on töö ratsionaliseerimise sihis juba palju korda saadetud.

Nagu paljudes suurtes tööstuskäitistes, nii on ka riigi ettevõtete või ametkondade alla koondunud mitmesugused tööharud, tööalad, mis võiksid olla ka iseseisvad, kuid kujundavad ametkonna terviku. Nii on näiteks postiametkonnale allutatud post, telegraaf ja telefon, mis on sellised tööalad, kus võivad toime tulla oma tööga ja ülesannetega ainult spetsialiseerunud tööjõud ja tööalade juhatajad. Siin leiame analoogia, ja nimelt, et töö ratsionaliseerimise üheks tähtsaks celtingimuseks on, samuti kui erakäitises, spetsialiseerunud töötegija ja oma tööalaga kokkukasvanud spetsialiseerunud tööde juhataja. Ei paista olevat võimalik, et leiduks niisugune töömees, kes võiks olla spetsialist igal tööalal, seda enam, et need tööalad (post, telegraaf ja telefon) erinevad üksteisest.

Igapäevases elus võib tähele panna, et töömees, kes, näiteks, on päris virtuoos kirjade sorteerimisel, ei ole ammugi spetsialist kantselei tööalal või ümberpöörduvalt. Eeskujulik kantseleiametnik, kes on omal alal spetsialist, ei suuda kuidagi võistelda omasugusega telegraafi tööalal. Nende ridade kirjutaja teab palju juhtumeid, kus ametnikust ei saanud kunagi morseaparaadil töötajat spetsialisti, ehkki õppis töö korralikult ära. Ja siin ei ole midagi uutset leiutatud, vaid on tegemist päris tavalise nähtusega ja nimelt, et igapähele on arenenud erilisel mõni eri omadus või meel. Tööala juhataja ülesandeks on selgusele jõuda, milleks tema kaastööline on erilisel kõlblik, et temast võiks saada spetsialist omal alal. On aga töömees leidnud vastava tööala, mis tema võimetele ja omadustele ning kalduvustele vastab, siis võib sellest tööle ainult kasu tulla. Sellepärast peaksid kõrvale jääma isiklikud kaalutlused, mis mõnikord tikuvad esiplaanile, jättes kõrvale töökorralduse üldtähtsuse töö produktiivsuse mõttes. Spetsialisti või spetsialiseerunud tööjõu omalt tööalalt teisele tööalale paigutamine, kus temal ei ole kalduvusi ja omadusi samasuguse edukusega töötada, ei too mingit



Jaan Nee,

Paide postkontori ülem

kasu ja ei ole selline ümberpaigutamine juba iseenesest ratsionaalne.

Sedasama tuleb mainida tööala juhatajate kohta. Tööala juhatajad ei täida mitte ainult juhataja ülesandeid, nagu see ehk mõeldav on eratööstuskäitistes. Juhatajatel lasub peale otseste ülesannete — töökorraldamise, seadmise ja kontrollimine — ka tegeliku töö tegemisest osavõtmine. Järelikult tööala juhataja peab olema spetsialist ruudus omal tööalal. Ja seda saab ta olla siis, kui ta on spetsialiseerunud ja kokku kasvanud oma tööalaga.

Perioodilised tööalade vahetamised ei võimalda süveneda uude tööalasse, rääkimata spetsialiseerumisest ja tööalaga kokkukasvamist. Töömees saab sada protsenti korralik olla seal, kus temale töö pikkade aastate jooksul on armsaks saanud, kus ta on tööga kokku kasvanud ja kus ta saab oma võimed välja panna.

H. Imelik.

Postiteenijate Kutseühingu 20. kongress

Kongress peeti s. a. 27. ja 28. märtsil Tallinnas Riigi- ja Omavalitsuseteenijate Keskliidu ruumes V. Posti tn. 8.

Kongressi avas kutseühingu keskjuhatuse esimees J. Uustalu, kes tervitas saadikuid ja soovis kongressile ta eelseisvas töös edu ja üksmeelt.

Edasi tervitas kongressi Teedeministri ja enda nimel Postitalituse direktori kt. P. Etruk, informeerides ühtlasi saadikuid neist muudatusist postiametkonna koosseisude alal, mis on nähtud ette 1938./39. eelarves ning milliste elluviimiseks on juba häid eeldusi. Eelarves ettenähtud kava järgi oleks loota kõrgendusi ametiastmes umbes 500 ametnikule. Samuti võimaldavat uus eelarve ametkonna isikkonna suurendamise 112 isiku võrra.

Riigi- ja Omavalitsuseteenijate Keskliidu ja Raudteelaste Keskühingu nimel tervitab kongressi hr. Rutnik. Oma kõnes toonitas ta riigiteenijate saavutusi möödunud aastal palgaolude parandamise alal ja selgitas organisatsioonide ümberkorraldamise küsimust, milles Keskliit on asunud seisukohale — jääda praeguse struktuuri, s. o. vabade kutseühingute juurde.

Tervitasid veel: Metsateenijate ühingu nimel J. Pipar, Postiametkonna Tehnilise ala Teenijate ühingu nimel A. Merilaid ja Omavalitsuse-teenijate Liidu nimel H. Nurk. Viimane vihjas oma tervitusekõnes asjaolule, et koostöö postiametkonna ja omavalitsuseteenijate vahel on olnud hea. Ühiste asjade ajamisel (paljud vallasekretärid, olles postiametkonna agentuurasutiste juhatajad, ajavad posti, telegraafi, telefoni ja raadio asju) ei ole tulnud ette soovimatuid arusaamatusi.

Kongressi juhatajateks valitakse ühel häälel Jaan Martens ja Paul Toomsalu, sekretärideks prl. O. Siivert ning härrad Sombre ja A. Kütt.

Kongressi päevakorda täiendatakse küsimusega „Liikmemaksu tõstmine“, mis otsustatakse võtta arutamisele enne 1938. eelarve arutamist. Tehti ka ettepanek, et päevakorrast kustutataks „Kogude seaduse ja põhikirja eelnõude otsustamise“ küsimus, kuid hääletamisel kukkus see ettepanek läbi.

Kutseühingu Keskjuhatuse tegevusest läinud aastal andis aru J. Uustalu. Ta märkis, et keskjuhatuse oma tegevuses

pidanud silmas eelmise kongressi otsuseid ja soove ning on püüdnud kõiki neid täita. Keskjuhatusel on olnud võrdlemisi töörohke aasta. Palju tööd on andnud keskjuhatusele kogude seaduse ja põhikirja väljatöötamine. Nende kavad olid olnud arutusel pea igal koosolekul ja on nõudnud sedavõrd palju aega, et koosolekud on kestnud peagu alati keskööni.

Edasi teatab hr. Uustalu, et teenijaskonna palgaolude parandamisele vastavalt kongressi otsusele on Postivalitsuse direktor suhtunud heatahtlikult. Samuti on tema nõustunud isikkonna arvu suurendamise vajadusega. Kava on leidnud ka Teedeministri poolehoidu. Vastavad summad on võetud eelarvesse ja nüüd on loota paljudel palgaolude paranemist ja asutistel koosseisude täiendamist.

Kongressi nõudeist ei ole leidnud rahuldamist:

1) prii riidevarustise nõue asutiste ülematele ja nende abilistele. Summad võeti Postitalituse poolt küll eelarvesse, kuid need ei läinud läbi. Samuti ei läinud läbi summad riide kvaliteedi tõstmiseks;

2) soodustuse nõue raudtee sõiduhinnas; teedeminister teatas, et ei ole kuidagi võimalik;

3) eritasu nõue prantsuse ja inglise keelt valdavatele ametnikkudele; puuduvat seaduslik alus;

4) administratiiv- ja võõrkeelte kursuste korraldamise ja välismaale praktiseerimisele lähetamise nõue; postiametkonna kõikide tegevusalade kohta olevat antud arusaadavad juhtnöörid, millest võidavat ammutada teadmisi igaüks erikursuse korraldamiseta;

5) elamute ehitamiseks odavaprotsendilise või pikaajalise laenu võimaldamise nõue; riigiteenijate ehituslaenu fondis puudunud raha ja pole ka olnud välja-vaateid pikaajalise laenu saamiseks mujalt.

Jooksvas töös on olnud Keskjuhatusel suurem tegevus suvilate alal. Nende kordaseadmine ja nende tubade jaotamine suvitajatele on nõudnud palju aega ja vaeva.

Lisatasu jaotamise alal on palutud Postitalitust, et see tasu jaotataks selliselt, et tehnilised agendid saaksid seda lisatasu postkontorite kokkuhoiust ainult

selle aja eest, mil nad kontorites töötasid. Vastust sellele küsimusele ei ole veel saadud.

Edasi on läinud Keskjuhatusel korda lühendada Narva sõidumetnike tööpäeva, mis on olnud liiga pikk.

Lõpuks tänas J. Uustalu Keskjuhatusel liikmeid üksmeelse töö eest. Erilise tänu osaliseks sai Keskjuhatusel sekretär hr. Kallasma, kes juhatusel töös ja tegevuses on näinud palju vaeva, eriti aga kogude põhikirja väljatöötamisel.

Keskjuhatusel rahalise aruande kandis ette laekur A. Kanne's.

Tegevuse aruanne kiidetakse heaks ja rahaline aruanne kinnitatakse. Keskjuhatusel avaldati tehtud töö eest tänu.

Liikmemaksu tõstmine otsustatakse eitavalt, kuigi tõstmise vajadust üksikute saadikute poolt südilt rõhutati. See küsimus jäeti tulevase kongressi otsustada. Keskjuhatus peab küsimuse ette valmis-tama.

Eelarve kinnitatakse ettepanud Kr. 9074,75 suuruses. Ühtlasi lubatakse väl-jaminekuks ettenähtud summasid üle kanda ühest kulude jaotusest teise ja teha ka suuremaid kulutusi, kui summa-sid laekub eelarves ettenähtud summa-dest suuremal määral.

Järgnev eelarve otsustati koostada 15 kuu peale riigi eelarvuga ühte aega vii-mise otstarbel.

Edasi arutati tõsisel töömeeleolul ma-janduslikke, teenistuslikke ja organisat-sioonilisi küsimusi. Selgitusi üksikute küsimuste kohta andsid Postitalituse ins-pektori O. Pulli ja majanduse ala juha-taja P. Toomsalu. Võetakse vastu hulk otsuseid, mis jäävad uue Keskju-hatusel täita.

Postiteenijate kogude asutamise küsi-mus otsustatakse absoluutse hääleteenamusega (30 häälega 46-st) eitavalt. Võe-takse vastu saadik Laiki (Pärnu) poolt tehtud ettepanek, mille järgi väljatöötatud seadus ja põhikiri Postiteenijate Kogude kohta tuleb hoida materjaliks. Kogude küsimuse peab vajaduse korral ot-sustama selleks kokkukutsutud kongress.

Sõnavõttudes kogude küsimuses aval-dati soovi, et ametkonna teenijaskond peaks näitama, et ta oskab olla organi-seeritud ka sundorganisatsioonita. Amet-konna teenijad peaksid erandita kõik as-tuma kutseühingu liikmeks.

Uude Keskjuhatusel valiti salajasel hääletamisel: Harald Tõugu, Postitali-tusest (35 häälega); Jaan Martens, Tallinna telefonivõrgust (34 häälega);

Kui kongress muigas...

Paar kongressisaadikut, vanast kaardiväest, jalutanud kongressi avamispäeva hommikul „Es-tonia“ ees. Väga kärsitult, vaadates ikka jälle uuri.

„Nüüd ta peaks algama,“ ütelnud üks.

„Küllap peaks,“ vastanud teine. „Aga, võe-tagu mult mandaat, ma pole näinud ainukestki saadikut, ainukestki tuttavat nägu sisse mine-mas.“

„Kui on äkki nii, et tänavune kongressi koos-seis koosneb sajaprotsendiliselt uutest nägu-dest,“ arvanud esimene. „Uued ajad, uus vaim. Uued saadikud ehk ka?“

Teine peatunud äkki, tõmbunud näost val-geks, nagu jäänuks kolm minutit tööle hiljaks ja pistnud jooksma. Kaaslane järele. Turunaised Veneturul kirunud, kordnik raputanud kummi-nuia... aga kaks kohusetruud postikongressi saadikut joosnud, joosnud... Kongress peeti ju tänavu teistes ruumides.

Kas nende hilinemine kongressile võeti ar-vesse atesteerimisel, seda ma ei tea.

*

Kongressile sõites hoiatati mind mitmelt poolt et tänavu läheb lõomaks. Kogude pärast. Avasin sellepärast teatud eelarvamusega ja kogu taga-varaks korjatud julgust näkku ning käitumisse surudes kongressi tare ukse. Kuid see kõik ei aidanud mind. Olin varsti nagu sipelgapessa visatud leivaraasuke haaratud hirmuäratavast kõrgepingest. Enne kui jõudsin võtta maha mütsi ja leida vanadele kalossidele varjulise panipaiga, olin „lahti analüüsitud“, nagu ütlevad psühhoanalüütikud. See tähendab, mu käest oli päritud nii tungivalt ja nii mitmest suust, kas olen vastu või poolt mees, et ma ei teadnud seda enam isegi. Jutt on muidugi kogudest. Ja nii said nad mu salajasemad soovid teada minu alateadvuselt, mis tähendab umbes inimeselt rõõvida unes ta südame saladused. Selle üle avaldan siinkohas protesti, sest vägivalda ma ei salli. Ma pole kunagi harrastanud mingisugust sporti.

*

Talving, täismandaadiga saadik Haapsalust, sai varsti peale ilusate tervituste sõna ja ütles kokkuvõetult nii: „Minu arvates oleks kõige õi-gem tegu tõsta — ütelda — liikmemaksu. Sest

20. kongress



Pilk kongressi saali

Endel Luhaveer, Tallinna peapostkontorist (31 häälega); Aleksander Kura, Tallinna peatelegraafist (29 häälega); Amanda Kannes, Tallinna telefonivõrgust (29 häälega); Nikolai Rumm, Tallinna peapostkontorist (28 häälega); Riho Viilup, Kohila postkontorist (26 häälega); Jaan Uustalu, Tallinna välispakkide kontorist (20 häälega); Johannes Must, Tallinna telefonivõrgust (19 häälega).

Revisjonikomisjoni valiti tagasi senised liikmed: Tarn, Liblik ja Mikhelson.

Endise Keskjuhatuse poolt tehti ettepanek, et avaldataks tänu Teedeministrile ja Postitalituse direktorile heatahtliku eestkoste eest ametkonna teenijaskonna palgaolude parandamise alal. Ettepanek võeti vastu suure kiiduavaldusega.

Kongress lõppes 28. märtsil k. 17.05 hümniga.

raha, ütelda, on vaja. Haapsalus pole võimalik, ütelda, puid osta. Kassad, ütelda, tühjad. Nii isiklikud, kui ka, ütelda, kutseühingu kassa...“

Rääkis siis veel sellest, pikalt laialt, mis kõik rahaga korda saata võiks. Lõpuks ütles: „Ja mis puutub, ütelda, kogudesse, siis...“

Aga edasi teda rääkida ei lastud. Koosoleku juhataja oli sellest nähtavasti küllalt teadlik, et magussõök tuleb hoida kõhutäie peale, aga mitte suutäishaaval soolase sekka ära limpsida.

Kohville vastas kuldsuu Tammemäe nii: „Minul pole selles asjas üldse volitust rääkida. Aga ma räägin sellegi poolest. Et mis inimesed ometi ahnitsegu seda raha! Egas me ei saa tahta, et igas külas oleks puuladu, „Estonia“ sugune teater ja söögimaja. Tegevust võib ju arendada laulmisega, mis ei maksa mitte midagi. Võib lüüa duetti, kvartetti jne. jne. Ja koolmeistritelt õpitagu eesti keelt...“

Lõpetades ei saanud temagi mööda suurest kiusatusest: „Ja mis puutub kogudesse...“ Aga koosoleku juhataja sulges temagi paljulubava suu.

* * *

Resolutsioon, milles räägiti ametnike ja publiku vahelise läbisaamise revideerimisele võt-

mise vajadusest, hääletati puruks maha. Isegi resolutsiooni esitaja jäi erapooletuks või hääletas vastu.

Keegi saadikuist kinnitas, et vahekord ametniku ja publiku, samuti ametnike endi vahel olla küll jäme, aga see tulla — südamest. Sellega näisid olevat päri ka kõik teised, kui nad hääletasid eelpoolmainitud resolutsiooni vastu. Pole ometi mõeldav, et ametnikud asuksid esimestena rikkuma senist „südamlikku“ vahekorda, kuigi see toetub jämedustele.

Valgas olla kõige häbematumad iisraeli soost nahakaupmehed.

* * *

Kusagil osakonnas soovinud noorhärрад esindusmundrit ja delegaat kandis noorhärrade soovi kongressile ette. No, ei olnud pooldajaid. Isegi sõna ei võetud.

Hiljem kuluaarides arvati aga, et küsimust oleks pidanud siiski arutama. Ja õhtul peale ühist lõunat ja lõunaalust jalutas juba laialt mehi ringi, kes vaimus nägid rinnal valgeid akselbante ja puusal tundsid kõvera türgimõõga tähtsat tolknemist.

No oodaku ära järgmine kongress.

* * *

P.-t.-teen. kutseühingu kongressil vastuvõetud otsused ja avaldatud soovid

MAJANDUSLIKUD KÜSIMUSED.

1. Rahuldustundega märgitakse asjaolu, et Vabariigi Valitsus on pidanud tarvilikuks ja võimalikuks parandada riigiteenijate tasusid.

Teostatud palkade parandus ei ole siiski kompenseerinud viimaste aastate elukalliduse tõusu, mispärast avaldatakse lootust, et Vabariigi Valitsus ka edaspidi leiab võimalusi riigiteenijaskonna majandusliku olukorra parandamiseks kas töötasude kõrgendamise või elukalliduse alandamise näol, võttes arvesse, et elukalliduse tõus on olnud kiirem palgamuutustest.

2. Palkade tõstmise juures tuleks arvestada vahesid, mis on tekkinud mõningate palgaparanduste läbi ja neid likvideerida. Tuleks vähendada madalama astme kontorite ülemate ja abide palgavahet kõrgemaastmeliste kontorite ülemate abide palkadega, kusjuures oleks soovitatav, et alates II klassi kontoriga oleks järgneva kõrgema klassi kontori ülema palk võrdne celneva kõrgema klassi kontori ülema abi palkaga ning et eksploatatsiooni ala ametnikkude palkasid ühtlustataks tehnilise ala vastavate teenijate palkadega. Posti ala jaoskonnajuhatajate palgad ühtlustatagu telefoni- ja telegraafiasutiste eksploatatsiooni ala jaoskonnajuhatajate palkadega.

3. Tuleks maksta ametkonna kõigile teenijale korteriraha ja samadel alustel, millistel seda juba maksetakse mõnele liigile riigiteenijast. Esmalt aga tuleks varustada priikorteriga asutiste ülemate abid. Neile tuleks soetada korterid asutiste juurde. Need korterid tuleks näha

ette asutistele uute hoonete ehitamisel ja ruumide üürimisel.

4. Ametkonna teenijad varustatagu kõik vormiriietega riigi kulul. Kui see ei ole täies ulatuses läbiviidav, siis tuleks varustada vormiriietega eeskätt neid, kel on kokkupuutumist publikuga, neist kõige enne kontorite ülemaid ja nende abilisi.

Naisteenijad varustatagu töökuubedega.

Vormiriiete kvaliteeti tuleks tõsta, andes riidet juurdemaksu nõudmata praeguse parema riide headuses.

Tuleks leida võimalusi jalatsite väljaandmiseks varustustabeli kohaselt või vähemalt suurendada praegust jalatsite asemel antavat rahatasetu Kr. 10.— pealt Kr. 15 peale.

Mehaanikute varmpalitu kandaega vähendatagu.

5. Laste ravimine kuni 15. eluaastani sündigu täiel määral riigi kulul, sest neis aastates on noorte elu kõige rohkem ohustatud haigustest.

6. II klassi postkontorites seatagu sisse jaoskonnajuhatajate ametikohad. See vastaks tegelikule olukorrale.

Alates II klassi kontoriga ülespoole tuleks luua postiljonide vanema või komando ülema ametikohad luues selleks kõrgemaastmelised postiljonide kohad.

7. Klassiloterii piletite müügitasu jaotatagu kõigi teenijate vahel proportsionaalselt palgale. Piletimüüjale makstagu lisaks veel 2 senti igalt müüdud piletilt.

Üldiselt võis märgata esitatud resolutsioonide arvulist tõusu. See vahest on seletatav sellega, et kogu meie igapäevane normitud töö on tõusnud ja kongressi saadikud ei suutnud nii kiiresti lahutada igapäevast tööd kongressi rassisemisest ning asi läks tükitöö tempoga, nagu laevalaadimine või mõni muu selline ihu ning hinge nõudev asjatoimetis. Sellise tempo juures pole ime, et jäid rõhuvasse vähemusse resolutsioonid, milles nõuti näiteks väikeste laste emade õõtsõöst vabastamist, kuna pensionäridele kodu soetamise kohta ütles üks rahadega mees, et kus me seda luksust ikka võime tahta, et igal pensionäril oleks korter, katus pea peal ja puha... Need mõtted ja mõisted ei mahu ju normide piiridesse ja sellepärast on üsna loomulik, et loeb ainult ühe ametnik-ema näpude nobedus, aga mitte laste olemasolu ja heaolu. Ja mis loeb postil veel üks pensionär,

kui isegi ta pensioni väljamaksmisest ei saada enam ainukestki ühikut!

Imelikku mõju avaldas saadikuile mees, kes käis kongressi saalis ringi fotoaparaadiga. Nii mõnelgi mehel oli tegemist ja passimist, et „juhtuda“ alati just sinna, kust kandist fotomees „tegi“ pilti. Portfell süles, jalg põlvel, täis tähtsust saadiku nägu... mine aseta see „koguteos“ alati parajasse paika objektiiviga augu ette.

Mis puutub kõnelejate kaadrisse, siis on meil mehi, kes võiksid edukalt võistelda päevaviisi kõnelejatega. Ainult kuulajaskond teeb muret. Näed, on niisuguseid põikpäid, kes ei kuula ka siis, kui lubad pudeli konjakit.

Jah, eks igal ole omad hädad.

Nägemiseni järgmisel kongressil!

Mandaat,

8. Maksuvabu ringhäälingu kasutamislubasid antagu postiametkonna teenijale arvestuse järgi iga 100 abonendi kohta üks maksuvaba kasutamisluba.

TEENISTUSLIKUD KÜSIMUSED.

1. Jäetagu ära postisaadetiste väljastamine pühadel ja pühapäevadel.

2. Kirjakandja koti raskus piirdugu 20 kg.

3. Lõpetatagu maakonnalinnade postkontorite lahtiolek pühadel ja pühapäevadel.

4. Normitagu kõik senini normimata tööd, nagu: ülemääraste transfertsummade Eesti Panka viimine, kassatoetiste sealt toomine, ametiõpilaste ettevalmistamine jne.

5. Puhkusi võimaldatagu suvekuudel rohkem ajutiste tööjõudude palkamise teel.

KULTUURILISED JA MUUD KÜSIMUSED

1. Soovitatakse osakondadele, et need avaldaksid rohkem huvi kultuuriliste küsimuste vastu. Selgitatakse näitena Tallinna Osakonna selle ala üritusi. Tallinnas on asutatud laulukoor, tennis-, spordi- ja maleringid ning et on korraldatud keeltekursusi.

2. Otsustatakse võtta „Postisarve“ väljaandmine Kutseühingu Keskjuhatuse kätte, alates 1. I 1939. Organisatsioonide vaheline koostöö jääb sellejuures endiseks.

3. Otsustatakse võtta sisseastumismaksu ühe krooni suuruses neilt kutseühingust väljaastunud teenijalt, kes soovivad kutseühingu samasse osakonda uuesti liikmeks astuda, kui pärast nende väljaastumist on möödunud üle ühe aasta.

4. Otsustatakse vajalikuks asutada Tallinna postiteenijate puhkekodu 6—10 isikule vajaliku sisustise ja pesuga, mida oleks võimalik kasutada sissesõitnuil minimaalse tasu eest. Avaldatakse veei soovi, et see puhkekodu peaks kujunema postiametkonna koduks üldmõttes.

5. Peetakse vajalikuks astuda Riigi- ja Omavalitsuseteenijate Keskliidu kaudu vastavaid samme selleks, et palgateenijale kogukonnamaksu (isikumaksu) määramisel võetaks maksu aluseks tulumaksualune tulu, mitte aga üldsissetulek. Maksu aluseks üldsissetuleku kasutamine ei ole palgateenijate suhtes õiglane ja koormab raskelt väikepalgalisi lasterohkete perekondadega teenijaid, kes saavad lasteabiraha laste kasvatamiseks, mitte aga kogukonnamaksu maksmiseks.

Kongressi kilde

Kutsetegevuse hooaja haripunktiks on tavaliselt kongress, kus kaalutakse, hinnatakse ja arutatakse aasta saavutisi ning seatakse üles uusi tähiseid ja eesmäärke järgneva aastaks.

Viimane kongress oli mitmeti huvitav. Rõhuvas enamuses kogude vastane kongress, kes kartis, et kogude süsteemile üle minnes satuvad meid valitsema administraatorid. Kuid sama kongress valis vabatahtlikult keskjuhatusse ennenägemata ulatuses just administraatoreid ja detsernente...

Hiljem, omavahelisel koosviibimisel tähendas uus keskjuhatuse esimees härra Martens, et ärge muretsege midagi, meie administraatorid, oleme palju demokraatlikumad, kui mõned mitteadministraatorid.

Nii, et häda pole midagi. Küllap uus esimees püüabki nimetatud joont uues „valitsuses“ hoida. Ja et härra Martens veel mõnestki heast kavatsusest kõneles, siis pole muud kui — õnn kaasa!

Kongressi lõpul ühed hõõrusid käsi, teised mitte: Kallasma jäi mõnehäälelisse vähemusse. „Kümme aastat oleme selle eest võidelnud ja lõpuks ometi...“, rõõmutses üks Lõuna-Eesti jutukam saadik.

Niisugune seisukoht tundub siiski pentsikuna. Omada suure vilumusega kutsesekretäri väljast-

poolt ametkonda on praegusel ajal suur võit. Ei saa ka härra Kallasma kohta öelda, et tema oleks täiesti võõras meie ametkonnale: tema on siin töötanud aastaid ja mitmesugustel teenistuskohadel, on seega võrsunud meie seast. Olles pidevalt seoses olnud meie kutseorganisatsiooniga, on härra Kallasmal suuri teeneid sellel alal.

Kuid see on juba vana tõde, et seltskonnatöö tihti valmistab pettumusi. Arvustajaid ja kadetsejaid on palju. Nii ka siin. Ei olnud kuulda, et keegi oleks tänanud kongressi ees härra Kallasmat tema tehtud töö eest organisatsioonis. Küll aga kuuldus kahjurõõmsaid märkusi.

Kui mõni saadik avaldas arvamist: „nüüd tuleb hulk liikmeid juurde“, siis näitab see, kui isiklikult meil asju aetakse. Kuid kelle tegutsejal isikul ei oleks vastaseid? Siin võiksime niisama hästi öelda: „nüüd lahkub ühtlasi ka hulk liikmeid...“

Loodame siiski, et nüüd liikmeid juurde tuleb: tehniline mees on keskjuhatuse eesotsas, võiks arvata, et tehniline personaal rohkemal arvul liikmeks astub. Kas oleme liiga optimistid, kui hellitame lootust kahe organisatsiooni ühinemisest?

Naiste truudusest kõneldakse palju. Kongressi saadikute hulgas oli mitu mandaadiga naissaadikut, kuid kõik nad mürdsid truudust oma Tapa ametiõdedele. Viimaste poolt kongressile läkitatud resolutsiooni poolt ei antud ühtegi häält! Seg-

Kutseühingu Keskjuhatuse tegevusest

Kutseühingu uus Keskjuhatuse on pidanud kaks koosolekut. Esimesel koosolekul, mis peeti s. a. 28. märtsil Riigi- ja Omaval.teenijate Kesklõidu ruumes, jaotati ametid, valiti esindajaid ning anti volitusi postisaadetiste vastuvõtmise ja rahasummade arveilt väljakirjutamise kohta. Ametid jaotati järgmiselt: esimees Jaan Martens; abid — Riho Viilup ja Amanda Kannes; sekretär — Aleksander Kura; abi — Harald Tõugu; laekur Jaan Uustalu; abi — Joh. Must.

Esindajaks valiti:

1) Amanda Kannes, Johannes Must ja Nikolai Rumm erikapitali komiteesse;

2) Jaan Uustalu „Postisarve“ juhatusse;

3) Amanda Kannes, Riho Viilup, Jaan Uustalu, Nikolai Rumm ja Endel Luhaveer ametkonna teenijate hindamise komisjoni.

Teine Keskjuhatuse koosolek leidis aset 11. skp. Sel koosolekul arutati kongressi otsuste täideviimise, suvilate kordaseadmise, nende väljaandmise ja mõningaid jooksvaid küsimusi.

Kongressi otsustest arutati:

1. postisaadetiste laialikandmise lõpetamist pühadel ja pühapäevadel. Otsustati küsimus esitada Postitalituse direktorile. Küsimuse esitajaks valiti J. Martens (esimees), E. Luhaveer ja N. Rumm.

2. Kirjakandja postikoti raskuse asjus otsustati koguda andmeid kotti tegeliku raskuse kohta Tallinnas 14 päeva jooksul, alates 25. skp. Samuti peeti tarvilikuks koguda andmeid selle kohta, kui suurel hulgal kaaluliselt ja arvuliselt tuuakse pühapäevakandest saadetisi kontorrise tagasi.

3. Maakonnalinnade ja maapostiasutiste lahti-

seks jäi küll — vähemalt meeste — too kaheaastane tähtaeg.

Palgaasjad leidsid mitmekülgset sõelumist, mis üpris rõõmustav. Mõned viimased kongressid olid selles suhtes koguni tagasihoidlikud. Nüüdne hoog tuli vist sellest, et taheti pidada veel üks vägev vabakutseorganisatsiooni kongress. Et mine tea, liidetakse varsti kõik „ühiks ametialaliseks pereks...“

Ja kirikuõpetajate aktsiooni kohta pühapäevase töö suhtes kalduti arvamisele, et ega õpetajad ei tahagi, et postiasutised pühapäeval suletaks, vaid et postiteenijad ainult kirikusse läheksid.

Aga kuidas neid üleannetuid sinna saab?

Kes rohkem kongressist huvitatud, palun lugege kongressi protokoll, kus kõik täpselt kirja pandud.

oleku lõpetamiseks pühadel ja pühapäevadel otsustati teha sellekohane ettepanek Postitalituse direktorile.

4. Arutati maksuvabade raadioringhäälingu abonentide arvu suurendamise vajadust postiametkonna teenijaile. Sel alal otsustati koguda vastavaid andmeid Lätist ja Soomest. Andmete saamisel esitada küsimus Postitalitusele ja üheaegselt ka Riigi Ringhäälingule.

Suvilate alal otsustati:

1. teha mõningaid remondi- ja korraldamistöid Haapsalu suvila juures, milliste täideviimise võimaluse ja kulude kohta paluda andmeid ja kaasaabi kutseühingu Haapsalu osakonnalt;

2. N. Jõesuu suvilale soetada täiendavat sisustust: laudu ja toole. Hinnad koguda järgmiseks koosolekuks;

3. võimaldada kasutada N. Jõesuu suvilaid ka teiste riigiasutiste teenijaile tasu eest Kr. 0,60 kuus toa põranda ruutmeetrit. Kasutamist võimaldada juunis ja augustis, kui ei leidu kasutajaid postiametkonna teenijaist.

Teadaanne Haapsalu, Elva ja N. Jõesuu suvilaid kasutada soovijaile

Sooviavaldusi võetakse vastu kuni 7. maini

1. Tube Haapsalu, Elva ja N. Jõesuu suvilais võimaldatakse möödunud aastate eeskujul ametkonna teenijaile ja nende perekonnaliikmeile.

2. Toad antakse kasutada kuni üheks kuuks. Pikemaks ajaks võimaldatakse neid ainult siis, kui on vabu tube. Kasutamisaeg alaku kuu esimesest ja 16-st päevast.

3. Tubade saamiseks tuleb esitada P.-t.-t.-teen. Kutseühingu Keskjuhatusele järgneva kava kohane avaldus:

P.-t.-t.-teen. Kutseühingu Keskjuhatusele.

.....

(avalduseandja nimi, perekonnanimi, ametinimetuse ja asutis.)

AVALDUS

Soovin kutseühingu suvilas (kas Haapsalus, Elvas või N.-Jõesuus) tuba, alates kuni

Minuga on ühes järgmised perekonnaliikmed (abikaasa, poeg, tütar (kui vanad), õde, vend, teenija — kokku isikut.

Allkiri

4. Avaldused esitada P.-t.-t.-teen. Kutseühingu kohaliku osakonna juhatuse kaudu k. a. 7-ks maiks. Osakondade juhatused saatku avaldused

Kutseühingu Tallinna osak. tegevusest

Tallinna Osakonna juhatusel on praegu rohkesti tööd, kuna on korraga käsil teenijate einelaua avamine ja Pirita puhkekodu korrastamine.

Einelaua eeltöödega on juba jõutud niikaugemale, et lähemal ajal võib alata ruumide remont. Kõigega loodab juhatus õigeaegselt toime tulla ning maikuus kavatakse avada einelaud. Einelaua uus kodukord on juhatusel poolt välja töötatud ja kehtima pandud. Einelaua vanemaks kinnitas juhatus hr. Kura, abiks pr. Pärna. Einelaua perenaiseks otsustas juhatus palgata preili Helga Saare, kes peale gümnaasiumi kursuse on lõpetanud Tallinna Linna Naiskutsekooli majapidamise osakonna ning on praktiseerinud mitmesugustel kohtadel massitoitlustamise alal. Uus perenaine asub ametisse 21. aprillist alates, et sooritada vajalikke eeltöid ning olla juhatusel nõuandjaks-asjatundjaks kõõgi sisseseade muretsemisel. Perenaise abi ja kõõgipersonaali küsimus on esialgu lahtine.

Einelaua kasutamiseks on senini end registreerinud 200 isikut.

Pirita puhkekodus on läbiviimisel suuremad ruumide ümberkorraldamised. Uude majja seatakse sisse mugavad klubiruumid. Maja alumi-sele korrale valmistatakse ruumikas köök uue pliidi-ga. Juhatusel on kavatsus puhkekodus eeloleval suvel korraldada lõunate andmist. Lõunaid oleks võimalik anda umbes 30—40 inimesele päevas. Mainida oleks veel riiete-hoiukap-

pide valmistamine puhkekodusse. Kapid on mõeldud peamiselt nende jaoks, kellel tuba kasutamiseks ei ole. Kappe antakse välja vastava tasu eest.

Pealinna postlaste varakevadiseks suursündmuseks oli kahtlemata postiball, mis osakonna juhatusel poolt korraldati Kaubandus-tööstuskoja saalis 26. märtsil. Peale mõnusa ajaviite võimaluse andis postiball ka ainelist tulu. Postiballi puhas sissetulek on umbes 500 kr.

Postiballi sissetulekust on juhatus määranud toetusi Pirita puhkekodu klubi mööbli soetamiseks, postiteenijate laulukoorile nootide muretsemiseks, raamatukogule uuema kirjanduse soetamiseks, esperantoringile, prantsuse keele kursuse korraldamiseks ja teisteks otstarveteks.

Teadaanne Pirita puhkekodu kasutada soovijaile

Sooviavaldusi võetakse vastu kuni 7. maini

Kutseühingu Tallinna Osakonna juhatus teatab käesolevaga, et on alanud avalduste vastuvõtmine Pirita puhkekodu tubade kasutamiseks eeloleval suvel.

1. Eelmiste aastate eeskujul antakse tube üheks kalendrikuuks. Katusealused ruumid „komorkad“ antakse terveks suveks, kusjuures „komorkade“ saamine ei mõjuta kuidagi tubade saamise järjekorda.

Keskjuh. korraga, tähendades sellejuures ära, kes avalduseandjaist on kutseühingu liikmed ja kes mitte.

5. Juba saadud avaldused võetakse Keskjuhatusel poolt rahuldamisele ühel ajal nende avaldustega, mis saabuvad 7-ks maiks. Pärast 7. maid saabuvad avaldused rahldatakse ainult võimaluse korral.

6. Juba ülesantud kasutamiseaega võib muuta, sellest Keskjuhatus aegsasti informeerides.

7. Toa saamiseks (vastava suvila majahoidjalt) antakse Keskjuhatusel poolt sellekohased load.

8. Tubade saamiseks liigitatakse sooviavaldajad kategooriatesse. Eesõigustatud on need, kes vajavad ruume enda arstimise otstarbel (vanide võtmiseks jne.) ja esitavad sellekohased arstitunnistused ning need, kes ei ole kunagi suvilaid kasutanud või jälle on neid kasutanud juba aastaid tagasi.

9. Kui keegi millegipärast ei saa kasutada temale antud tuba, siis teatagu ta sellest Keskjuhatusel aegsasti, et saaks anda toa järgnevale soovijale.

Kui loobumisest ei teatata 3 päeva jooksul, arvates kasutaja algusest, loetakse see isik ruumi kasutajaks ja ta arvatakse järgneval aastal teise kategooriasse. Sellesse kategooriasse langevad ka need, kes suurema toa saamiseks annavad üles suurearvulise perekonna, kuid tegelikult kasutavad ruumi väikeisarvulise perekonnaga.

10. Toad antakse tasuta. Tubades on kasutada: voodid madratsitega, toolid, laud või kapi-ga laud, puhta ja musta vee ämbrid, pesu-kaunid ja sööginõud: taldrikud, kaunid, klaasid, alustassid ja piimakannud.

Suvitajail enestel tuleb võtta kaasa: noad, kahvlid, lusikad ja magamistarbed: tekid, linad, padjad jne.

11. Köök (köögid) on ühiskasutamiseks. Köögitarbeist on Keskjuhatusel poolt: keedupotid, pannid, priimused ja veekeedu kannud.

12. Puhtuse eest tubades tuleb suvitajail endil hoolitseda. Trepid, korridorid, köögid ja teised kõrvalruumid peetakse korras Keskjuhatusel kulul.

Keskjuhatus.

2. Ruumide saamiseks tuleb Kutseühingu Tallinna Osakonnale esitada kirjalik sooviavaldus hiljemalt 7. mail 1938. a.

Avalduses tuleb ära tähendada:

- a) Avalduse esitaja ees- ja perekonnanimi,
- b) teenistuskohat,
- c) elukoht,
- d) mis ajal tuba kasutada soovitakse (kuu nimetus),
- e) kellega koos tuba kasutatakse (perekonnaliikmete loetelu),
- f) kasutajate üldarv.

3. Juhuks, kui avalduses tähendatud kuuks pole võimalik tuba anda (eesõiguse järjekorra või loosimise tõttu, vt. pp. 5 ja 6), palutakse avalduses tähendada, mis kuus sel puhul tuba soovitakse saada.

4. Pärast 7. maid sissetulnud sooviavaldusi arvestatakse ainult siis, kui vabu tube jääb.

5. Arvesse võttes soovijate rohkust on tubade ja „komorkade“ väljaandmiseks kehtima pandud kindel kord. Soovijad jagatakse järjekorda (kategoriatesse). Esimeses järjekorras saavad tube need, kes seni pole veel puhkekodu kasutanud. Varem ja halvemal ajal kasutanuid on eesõigus hiljem ja paremal ajal kasutanute ees.

6. Kui selgub, et esimesse kategoriasse kuuluvaid on rohkem, kui tube anda on, toimetatakse nende vahel loosimine. Soovijad, kes sel puhul toast ilma jäävad, asetatakse loosiga järjekorda kandidaatideks või antakse tuba avalduse kohaselt juuni- või augustikuu. Loosimine võib aset leida ka järgnevas kategorias, kui tube ei jätku kõigile soovijatele.

7. Kõigepealt otsustatakse juulikuu sooviavaldused, siis juunikuu ja lõpuks augustikuu sooviavaldused.

8. Loosimine toimub 9. mail 1938. a. kell 18.00 einelaua ruumes, Vene tän. 9, on lahtine ning sellest võivad osa võtta kõik avalduste esitajad.

9. Antava toa suurus ja asukoht oleneb kasutajate koosseisust (inimeste arv, lapsed jne.).

10. Toa määramisel võetakse arvesse ainult lähemad perekonnaliikmed (abikaasa, lapsed, vanemad) ja kaasteenijad.

11. Rume võivad kasutada ainult need isikud, kes avalduses loetletud.

12. Toa kasutamissoiguse edasiandmine on keelatud.

13. Ruumide saamisel tuleb maksta kasutamismaksu: juuni- ja augustikuu eest 3 kr., juulikuu eest 5 kr. Katusealuste ruumide „komorkade“ tasu on 3 kr. suve pealt.

14. Kasutamismaks peab tasutud olema hiljemalt 22. kuupäeval, enne kasutuskuu algust.

15. Maksu mittemaksmist tähtpäevaks loetakse toa kasutamissoigusest loobumiseks ja tuba antakse järjekorras olevale soovijale.

16. Sissekolimisel tuleb majavalitsejale esitada juhatusele saadud teade.

17. Juunikuus kasutajad võivad, sel korral kui tuba vaba on, sisse kolida enne 1. juunit.

18. Riiehoiukappe antakse kasutamiseks tarviduse kohaselt, s. o. üksikute päevade, kuude või terve hooaja peale.

19. Kappide kasutamisel tuleb maksta kasutamismaksu: üksikute päevade viisi kasutades 5 senti päevas, kuu viisi kasutades juuni- ja augustikuu eest 50 senti, juulikuu eest 1 kroon ja terve hooaja eest 2 krooni.

20. Sooviavaldusi tubade saamiseks võtavad vastu kõik juhatuse liikmed.

Tallinnas, 12. aprillil 1938. a.

Soodustatud hindadega lõunate võimaldamiseks asutatakse Kutseühingu Tallinna osakonna juurde einelaud

Esitame siin mõningaid väljavõtteid avatava einelaua kasutamise korra põhiõontest.

Einelaud asutatakse Tallinna postiteenijale soodustatud hindadega lõunate võimaldamiseks. Einelaua ruumideks võetakse senise einelaua ruumid Vene tän. 9.

Lõunaid võimaldatakse ainult äripäeviti.

Lõunate eest kuuluv tasu peetakse kinni lõunastaja palgast igal palgamaksmisel.

Võlasummade palgast kinnipidamise õigusteks võetakse igalt lõunatajalt sellekohane kirjalik nõusolek.

Tasu ühe lõuna eest on 30 senti.

Lõunaks antakse kaks rooga (vahelduvalt supp + praad, praad + magustoit) ja üks klaas piima või üks klaas teed sidruniga.

Roogade valikut ei ole. Kui mõningaid rooge suurem osa lõunatajast ei poolda, jäetakse need road toitude kavast välja.

Supp tuuakse lauale tirinas arvestusega 2 taldrikutäit lõunataja kohta. Praad ja magustoit kantakse lauale portsjonite viisi.

Lõunad võimaldatakse lõunatajale tšekkide vastu. Iga lõunastaja märgib oma tšekile kuupäeva ja allkirja ning annab selle ettekandja kaudu einelaua perenaisele.

Tšekkideta lõunaid ei anta.

Tšekid antakse lõunastajale kutseühingu juhatuse poolt plakkides, à 25 tšekki. Iga tšekk on varustatud lõunastaja isikliku numbriga ja kutseühingu pitsati jäljendiga.

Tšekkide edasiandmine ei ole lubatav. Kee-luvastaselt toimijailt võetakse lõunatamise õigus ära.

Lõunate vahelejätmine nende eest tasu nõudmata on võimalik ainult etteatamise teel. Teatada tuleb kirjalikult einelaua perenaisele hiljemalt eelneval päeval k. 16. Kui teadet ei anta, siis arvatakse kasutamata lõunad maksu alla. See kord on kehtiv ka haigestumisjuhtumite puhul.

Kaebustega einelaua korra ja toitlustamise kohta võidakse esineda kutseühingu juhatusele, einelaua vanemale ja tema abile.

Kaebustega pöördumine einelaua perenaise poole ei ole lubatav.

Võimaluste piiirides võimaldatakse lõunaid ka teenijate perekonnaliikmeile: abikaasadele ja las-

Postiball läks hästi korda

Märtsikuu 26. päeval korraldatud postiball Kaubandus-tööstuskojas oli julge üritus, millega kutseühingu Tallinna Osakond toime tuli võrdlemisi lususasti ja majanduslikult isegi üle ootuste hästi. Soliidne tulu võimaldab kutseühingul rahuldada liikmeskonna kulturseid ja muid huvisid.

Esimesele postiballile võiks järgneda teisigi, veelgi kaunimaid, kuna kogemused nüüd enam ei puudu.

Hoolimata sellest, et Tallinnas oli samal päeval traditsiooniline ühisabiball, lennuväe ohvitseride ball ja teisigi balle, oli postiballil publikut siiski rohkesti. Tantsuharrastajail tuli ruumist puudu ja ka laudade tellijaid ei saanud kaugeltki rahuldada. Ballimeeleolu, — särtsu oli üleliigi.

Ballikava oli puht-muusikaline, ↑

Ballikava oli puht-muusikaline. Laulukoor esitas A. Kapi „Kui tume veel kauaks on meie maa“, V. Nerepi „Kuku sa kägu“, E. Oja Kangakudumise laul“, R. Pätsi „Jaan läeb jaanilele“, M. Härma „Tuljaku“.



Postiballi kokteilide asjatundlikke segajaid ja . . .

tele hinnaga 41 snt. lõuna. Perekonnaliikmeile antakse värvilt erinevad tšekid.

Teenijad, kes pole endid lõunate saamiseks veel registreerunud, registreerivad:

peapostkontoris — I. Pärn ja N. Rumm,

telefonivõrgus — A. Kannes ja R. Kroon,

peatelegraafis — A. Kura,

Tallinna-Vaksali postkontoris — P. Kadaja.

Lõunate andmisega alatakse kohe pärast einelaua ruumide remonteerimist.

Osakonna juhatus.

ANNETUS PEIPSI MOOTORSAANI HEAKS

P.-t.-t.-teen. Kutseühingu Tapa Osakonna juhatause algatusel annetati liikmete vahelisel korjandusel „Uue Eesti“ kaudu Peipsi mootorsaani heaks kr. 24.74.

Piirivalve mootorsaani heaks annetas Võru postkontori teenijaskond 1% veebruarikuu palgast, s. o. kr. 25.36.

Koori esinemine oli distsiplineeritud, koorijuht hr. M. Laurimaa oli teinud viimistletud töö.

Tertsett (prl. U. Everst, L. Linnamägi ja M. Hanimägi) esitas Nicolay „Windsori lõbusad naised“. Solistidena esinesid pr. H. Urblepp, hr. K. Ots.



. . . innukaid tarvitajaid

Vahepalana esitas hr. A. Lüüdik huvitava koomilise deklamatsiooni, katkendi E. Künnecke operetist „Ahvatlev leek“. Nalja pakkus ka koomiline „serenaad“ operetist „igavene legend“.

Balli tulipunktiks oli esijoones muidugi veini- ja kokteilibaar, mille baaridaamiks oli pr. H. Jalak telefonivõrgust (eraelus auväärt hr. Puusliku abikaasa, Kalamaja kandi tuntud majapere-naine madam Eufrosiine). Kokteilid olid segatud tema isiklike retseptide järgi, ja neid hoiab ta suures saladuses. Kokteilide kõrges väärtuses võisid veenduda kõik, kes maitseisid sorte nagu „Armujanu“, „Pikselöök“, „Traadid sassis“, „Maaühendus“, „Lunamaks“, „Välgkõne Bachusele“, „Kõrgepinge“ ja teisi.

Silmapaistva eduga tegutses ka mütside- ja õhupallide magasin, kus müüjatareks oma rikkalikule valikule olid prl. O. Siivart ja pr. L. Vaik.

Sama eduga tegutses ka kohvilaud, mille vilunud korraldajaks oli pr. J. Pärn.

Napsibaaris toimis „kõrtsmikuna“ pr. H. Kroon. Ka see „äri“ õitses hästi. Sakusmendid ja kuumad viinivorstid olid läbi paari esimese ballitunniga.

Ballikülalisi oli rohkesti. Pealinna postiasutistest kõige rohkearvulisemalt oli esindatud telefonivõrk. Postitalitusest ja teistest asutistest oli külalisi tublisti vähem. Rohkesti oli külalisi väljastpoolt ametkonda.

Erilist aktiivsust piletite müügis näitas Tallinna telefonivõrk, eesotsas võrguülema ja balli peakorraldaja hr. J. Martensiga. Viimane müts

Soodustatagu lasterohkeid perekondi

Viimasel ajal on riigimeeste poolt mitmel korral kongressidel, tähtsail poliitilisel kokkutulekuil ja ka ajalehis käsitletud rahvaarvu suurenemise küsimust. Eestis on suremus suurem kui sündimus, rahvas raugastub. Koputatakse kodanike südameile ja öeldakse, et kui meie ei taha mitte välja surra või teistele rahvastele jalgu jääda või, nagu Riigihoidja ühel viimasel poliitilisel koosolekul ütles, haigete kärbestena edasi liikuda, siis me peame tõsiselt mõtlema ja teid otsima hakkama, kuidas olukorda parandada, et ei tarvitseks seista musta tuleviku ees.

Olukord kohustab kõiki isamaaliselt mõtlemaid kodanikke suhtuma küsimusse tõsiselt ja täie teadvusega.

Kuigi öeldakse, et sõnad jäävad sõnadeks, on propagandal ometi suur mõju.

Riigihoidja sõnad ja isamaalik soov eesti rahva töötavate käte arvu suurendamiseks kostku kustumatu nõudena kodanike kõrvus.

Selleks peaksid endid rakendama ka eraorganisatsioonid. Ka meie ülemaaline organisatsioon — Posti-telegraafi-telefoniteenijate Kutseühing — ei tohiks siin jääda kurdiks. Tuleks leida teid ja abinõusid lastega perekondade olukorra ja eluvõimaluste parandamiseks kutseühingu võimaluste piires.

Teatavasti on meil teenijate olukorra parandamiseks kasutada erikapital, on olemas üle riigi mitmes kohas oma suvilad.

Erikapitali ja suvilate kasutamise kord

üksi ligi veerandi kõigist pileteist. Kokku müüdi võrgu kaudu paarisaja pileti ümber. Peapostkontori ülema hr. Ruubeli ja laulukoori kaudu müüdi üle saja pileti. Vastu ootusi nõrk oli pileтите müük Postitalituses. Üldse müüdi ära üle neljasaja pileti.

Aastaid kõne all ja päevakorras olnud ball on nüüd julgel pealehakkamisel teoks saanud ja tagajärgedega, mis on ülimal määral rahuldavad — puhast tulu oli üle viiekümne tuhande sendi.

Balli üldkorraldajaks olid J. Martens, A. Kannes, J. Uustalu ja R. Kroon. Ettekannete kava (muusikalises osas) koostas laulukoori esimees M. Ruubel.

tuleks aga reorganiseerida selliselt, et need oleksid soodustuseks esmajoones rohkearvuliste lastega teenijale. Praegu kehtiv kord võimaldab toetusi väga mitmesuguseil ja küsitavail juhtudel. Lastekoolitamiseks antav toetus (üks kord aastas) on küll ainuke ajakohane korraldus, kuid seegi vajab korrektiivse rohkearvuliste lastega väikesepalgaliste teenijate senisest suuremal määral toetamise sihis.

Suvilaid-puhkekodudid on võimalik seniste korralduste ja olukorra sunnil kasutada ainult vallalistel või lasteta perekondadel. Pole ju mõeldav näit, et kolme-nelja lapsega perekond suudaks kanda kulusid, mis on ühenduses näit. Narva Jõesuu puhkekodusse suvitama sõitmisega. Sellele seltsib veel pahe, et ruume antakse ainult üheks kuuks. Viimane korraldus on aga lastega perekondade suhtes äärmiselt ebaratsionaalne. On ju iga lapsevanema soov võimaldada lastele viibimist vabas looduses, värskes õhus terve suve jooksul. Postiteenija sissetulek aga ei luba vahetada perekonnale suvituskohti mitu korda aastas. Seepärast tuleks lastega perekondadele võimaldada puhkekodudes ruumi terveks suveks.

Eriti oleks see nõutav Pirita puhkekodu suhtes, mis on Tallinna postiteenijate teenistuskohale võrdlemisi lähedal ja mis on kättesaadavam neile teenijale, kes teenistustingimuste tõttu kaugemaid kasutada ei saa.

Praegune puhkekodude kasutamise kord on soodustuseks, nagu juba öeldud, ainult vallalistele ja lasteta perekondadele, ainult neil on võimalik nimetamisväärsed kulusid kandmata vahetada suvituskohti mitu korda aastas ja kasutada puhkekodudid vaid ühe kuu kaupa. Ainult neil on võimalik otstarbekalt kasutada Pirita puhkekodus soetada kavatsitavaid riidehoiukappe, üldruume ja ka väiksemaid, lastega perekondadele kõlbmatuid, terveks suveks väljaantavaid ruume (kastusealuseid).

Jääme lootma, et need, kellest oleneb erikapitali ja puhkekodude kasutamise kord, leiavad võimalusi senisest rohkemal määral soodustada lastega perekondi-teenijaid vähemalt neiski küsimusis.

Eks ole seegi teatavaks propagandaks rahvaarvu suurendamiseks.

Poleemikat

*„Kaastundlikule“, kes ironiseerib
ja Künkakülale, kes ei ole kõrk.*

Läks märki see lask kvaliteedist. Sest reageerijaid tuli mujaltki, kui vaid Künkaküla kadakaselt karjamaalt, kus just eelduste järele — inimesed on kehvusest kiusakad ja trotsigi tubli annuse evivad. Kuid seda, armas Künkaküla, kindlasti mitte Sinust, vaid nii... mõda-minnes, miljööst.

Et reageerijaid oli, siis näitab see seda, et küsimus kvalifikatsioonist väärib arutlemist. Sest kust just pigistab king, sealt, lubage öelda, kisagi tuleb!

Kirjutad mulle, armas Künkaküla: „Inimesele on antud keel, et kõnelda, — kuid küllap ainult selleks, et kõnelda Eikellelegi...“ Veel kirjutad, et „inimene on loomu poolest ikka hea, kuid ainult purulaisk.“ Esimesest järeldub, et sõnal ega real ei ole... mõtet, ja teisest, et kui tahetakse midagi öelda või teisele anda mõista, siis tuleb seda teha ikka — miksuga, sellise miksuga, et see laisk, tähendab magaja, kohe võpatab ja ehmatub üles omast unest. Milleks siis hoida tagasi „õiendustea-teid“, kui teist vahendit virgutamiseks ei ole!

Küllap see teine mees, kes nimetab ennast „kaastundlikuks“, on vist harjunud selliste „müksamistega“, et astub kohe, peale „sõbramehelikku“ tere't krabinal Kellamäele vastu ja paneb trumbi välja: hullumajja see mees, kes „alamust“ puudutab! Ma ei tea, kuidas kuskil on kohapealsed kombad, kuid — peab ütlema — laiemaski mõttes on see võte päris eht: kui tahad vastasest saada võitu, tee ta naeruväärseks. Vaidluses ja arutelus aga tuleb tingimata sulgeda kõrvad sellele mõttele, mida arendab vastaspool (eriti kasulik siis, kui oma šeff sinuga klaarib mõnda asja!) ja olla leidlik üles noppima „vaenlase“ kõhatusi, üksiksõnu, mis sind ärritavad, ning hanejalgu ja paradokse. Sest nii, ja sellest materjalist saab kombiinida suurepärase vastulause (nagu advokaat paragraafikildudest), mis juhhib mõtted mujale, — ja siis oledki võidumees, nii õiendasteate korral kui ka teisiti pih-tide vahele jäämisel...

Peab tunnustama, et ses mõttes on mu kolleegi sõnavõtt sealt „suuremast maakonna-linnast“ päris mustertöö ja sama märkimisväärtne kui ühe mu kunagise ametniku, ütleme Mudastiku, käitumine ja hingelaad. Kui küsisid temalt, kas päevakassa on korras, siis vastas ta ikka: „Täpipealt.“ Kui aga su umbusk oli teisel arvamisel ja nõudsid maksuvahendite ettenäitamist, hakkas Mudastik naeruvääristama paragraafi, mis kõneleb kassa lugemisest kolm korda nädalas: viitvat aega ja takistavat tööd ning tulemusi ei mingeid. Hakanud kassat lähe-

malt silmitsema ja avaldanud arvamust, et on puudujääki, tõrjus Mudastik selle kui „pealis-kaudse väite“ kategooriliselt tagasi:

„Alles eile lugesin. Mu omagi raha on seal sees veel viis krooni...“

Jõudnud kassa lugemisega lõpule ja konstateerinud tosinakroonise puudujäägi ning nõudnud seletust, reageeris Mudastik sellele nii:

„Nojah, muidugi, täpipealt selle summa andsin täna kaupmees Kullistele, — tal ei olnud lahtist raha, käis vahetamas. Ma tean, et mu kassa seisab alati täpne. Päris õige, ega minu kassat tarvitse lugeda teinekord...“

„No kuulge, härra Mudastik,“ küsid imestades. „Mis jutt siis see on. Kus siis see viis krooni on, mis pidi olema teie oma raha?“

„See? Jah, see — see oli mu oma raha. Selle eest müüsin Kullistele sada postkaarti, ei — sada viielist marki. Kulliste müüb rängalt marke läbi. Tal palju kundesid, ostab linu jah, ja loomi jah, ja müüb salamahti vopskit ka jah... Teadagi, ärimähe asi jah, ja... Aga Kulliste kõneles mingist vikatist, mis teie käes läinud katki! Majahoidja võtnud muru niita jah, ja...“

Ja nii edasi! Ikka mingi laveerimine, enda-õigustamine, haasimine, paljastada-tahmine, naivne ja ebaselge jutt kui lapsel ilma loogilise sidemeta, millest said vabaneda ainult igakordse „jätmisega“, või siis — ettekandega, millele järgnenuks üks vakantkoht. (Vaata siis, Künkaküla, see „hinge suletud uks,“ mille peale soovitud koputada, enne kui toimida resoluutselt...!)

Kuid tulgem tagasi meie „Kaastundliku“ juurde, kes omas sõnavõtus alul kahjurõõmutseb „ideaalsete meeste raiskamisest väikestes asutistes“ (aga kus siis veel rohkem vajataks „entsüklopeedid“!), kuid post-skriptumis kriiputab selle jälle läbi „ühes seda ligimeelitava ideaalsusega“ (mis see siis on? Kas „Kaastundliku“ unistus „vakantkohast“, pensionist, või sellest kolmandast, mis inspireerib teda nii palju kõnelema?). Meie „kaastundlikule“ kolleegile valmistab muret „puust matemaatik“. Aga — see on ju tõepoolest „otse riiklik õnnetus“ ja „blamaaz“ tervele ametkonnale, et teil seal „üle poolesaja kolleegi hulgas“ ei leidu „ühtegi, kes võiks arvikul lüüa kokku vigadeta“, nagu kirjutad, ja et iga kuu ei oleks tegemist märkmete-lehtedega, — nagu oli minu protestimise põhjus sama asja pärast oma teenijate vastu. Lüüa „kaks, isegi kolm korda“, või taguda kas või korda kümme, see on juba igaühe maitse asi, — seda seika mina ei arvustanud, kuna see „tagumine“ annab vähemalt tunnustust inimese püüdlikkusest, võitlusest „puust matemaatikuga“... Iseasi on min-

nalaskmine, tavaliselt ses vaimus, et annad „alamusele“ mistahes registri summade kokkuvõtmiseks, kuid bilansina saad... mingi aritmeetilise keskmise arvatleja näppude ja taeva tähtede vahel...

— Kas on õige, küsid.

„Jah on,“ saad veenva vastuse...

Kas meie „Kaastundlik“ ka samuti toimib ja vastab, ei ole teada. Kuid et mu kolleeg on linnamees ja et just linnamehed võisid inspireerida Paul Sepa (vabandatagu, et seda vana asja tuleb veelgi üles soendada!) ja anda talle aluse kirjutada ametnikust kui „kelneri moodi mehest“, siis jään teesi juurde: ideaalne ametnik on kümne aastaga tõesti küps hullusärgi või vaestemaja jaoks. Sest kui juba linnamehed, meie „eliit“, ei anna mõõtu välja (vaata „puust matemaatik“ ja need teised põhjused, nähtuna publiku ruumist!), mis siis kõnelda maamehest... Kahju ainult, et mu „kaastundlik“ linnakolleeg lööb küll vapralt sekka „alamuse ja ülemuse“

küsimuses, kuid ei pilguta selle peale mitte silmagi, kui ajaleht ametnikust (ikka linnamehest!) paroodiaid teeb, või kui meie siin Künkakülaga maadlemise tõe ja õiguse probleemi kallal meie ja rahva vahel. Võib läheb siin tõeks veelkord Paul Sepa sõna: „Kõik need asutised on teid nagu orjastanud ja teil pole siin midagi nõuda.“

Isegi vist mitte seevõrra, et väärriks viitsida endamisi arutleda: „Kas on see probleem, või ei ole see mitte...?“ Kas on nii?

Sina, Künkaküla aga, kes Sa mind nimetad kriitiliseks, pead jääma vastuse võlgu „juurtest ja latvadest“. Sest minu „kriitika“ siin, pamfleti kujul, osutuks — ainult ohtlikuks bumerangiks, — viskajale enesele. —

Kosu hästi vastu kevadet, kuid idealist ei maksa olla ega arvata, et inimene on hea ja ainult laisk.

Jällenägemiseni!

Su Kellamäe.

Kas peapostkontorile uus hoone juba lähemal ajal?

Praegune Tallinna postimaja, suur viiekordne hoone, mille alumine kord võeti postiasutiste alla umbes 50 aastat tagasi, on nüüd juba ammu kitsaks jäänud. Teatavasti asub selles majas neli asutist, peapostkontor, telefonivõrk, telegraaf ja posti jooksvate arvete büroo. Nende asutiste tegevus on viimasel aastail paisunud nii-võrd suureks, et kõigile neile selles majas ruumi enam ei jätku.

Eriti suurt tegevuse tõusu näitab Tallinna telefonivõrk. Abonentide arv tõuseb vastu ootusi kiiresti, kiiremini, kui see oli ette nähtud kalkulatsioones. Aastate eest automaatjaama alla võetud ruumid kuni 10.000 abonendi automaatseadmete paigutamiseks vajavad nüüd lähema 2—3 aasta jooksul laiendamist uute seadmete äramahutamiseks. Laiendamine on hädavajalik, sest vastasel korral jääb pealinna telefoni arenemine seisma.

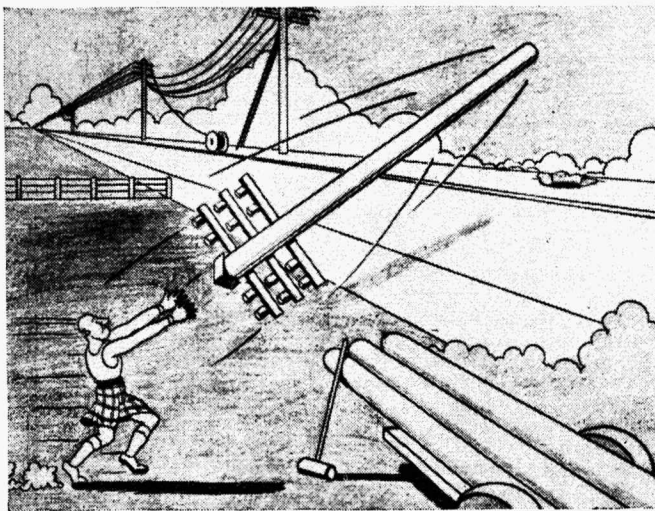
Nagu kuulda, ongi Postitalituse direktor esitanud Teedeministeeriumile seisukoha võtmiseks üksikasjalise kava telefonivõrgu ruumide laiendamiseks. Kava kohaselt võtaks võrk enese alla kõik senised peapostkontori ja posti jooksvate arvete büroo ruumid, välja arvatud operatsioonsaal alumisel korral. Tiibhoone teisele korrale kavatsetakse paigutada uus automaatjaama seade kuni 10.000 numbrile. Tiibhoone alumine kord kavatsetakse võtta akude ja töökodade alla. Peahoone teisele korrale, sinna, kus praegu käsiposti ja abonementkapid, asetatakse telefoni- ja raadio-kassad ning inkassojaoskond.

Kava kinnitamisel tuleks peapostkontoril ja

posti jooksvate arvete bürool senistest ruumidest lahkuda hiljemalt ületuleval aastal, sest vabanevad ruumid vajavad enne telefonivõrgu alla võtmist põhjalikku remonti.

Peapostkontorile uue hoone ehitamise tarvidus on vajalik ka postkontori enese töö suurenemise tõttu, kuna senised ruumid on äärmiselt kitsad, on ruume, kus mõne-kantmeetrilisel põrandapinnal töötab ühel ajal mitukümmend inimest.

Näib, et uue postimaja ehitamise küsimus on jõudnud faasi, kus jaatava otsuse langetamine ja tegelikult ehitamise juurde asumine on möödapääsemata — riigi, p.-t.-t.-tarvitajaskonna ja -teenijaskonna huvides.



Šoti rahvuslik sport — palgiheitmine

Kui ilmeaister on traadi poiss

12 a. kutseühingu keskjuhatuses

Juh. Kallasma ei ole enam Keskjuhatusse liige

Juhan Kallasma (end. Johannes Kallmann) sündis 1. jaan. 1896. a. Ingliste vallas, Hiie talus, oma vanemate Mihkli ja Mari teise lapsena ja ainukese pojana. Hiie oli väike renditalu, ta ei elatanud perekonda ja isa teenis lisa, talvel hobusega metsavedudel, kevadel ehitustöödel. Noorena õppis J. K. Laura valla „Kädva“ külakoolis, lõpetades 2 aastaga 3 klassi. Ta oli edasiõppimisest huvitatud, kuid vanemate kehv seisukord seda ei võimaldanud.

Noorena kasvas J. K. kodus, kuid juba 16-aastaselt pidi väljas töötades teenima raha oma tarvituseks.

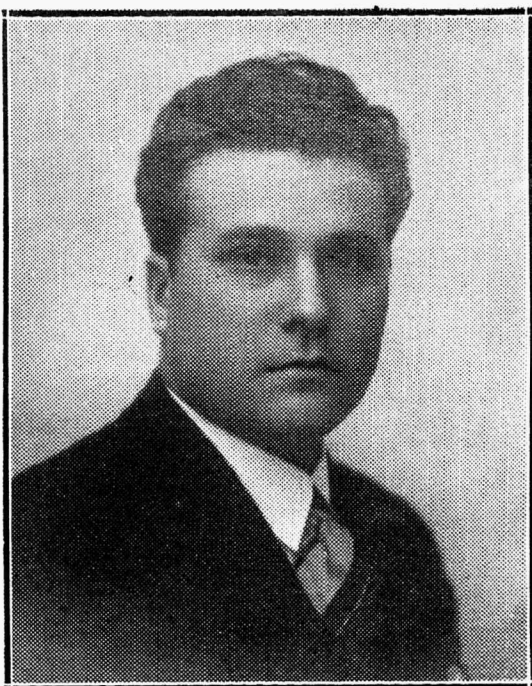
Maailmasõja teisel aastal, 1915, kutsuti J. K. 19-aastasena vene sõjaväkke. Teenis Soomes, rannavalves, elas läbi Vene revolutsiooni ja kõik sellega kaasaskäinud sündmused. Sattus Rootsi rajal olles sõjavangi, kui Saksa väed enne Vene-Saksa rahu okupeerisid Soome. Tuli kodumaale 1918. a. sügisel haigena, nõrgana, kurnatuna, olles ka terviselikel põhjustel vabastatud Eesti rahvaväest. Tervise kosutamise otstarbel elas 1918—1920. a. Ingliste vallas vanemate juures. Olles juba paranenud, kosunud, asus J. K. 1920. a. sügisel Tallinna elama, kuna kodune elu oli kitsas. Astus Tall. peapostkontorisse postiljonina teenistusse 1920. a. Samal ajal astus J. K. ka Tallinna linna õhtualgkooli IV klassi, soovides noorena poolelijäänud õppust jätkata töö kõrval. Lõpetades kahe aastaga 3 klassi (4, 5, 6) astus J. K. 1922. a. sügisel õhtugümnaasiumi, lõpetades selle 1925. a. kevadel, olles teinud jälle 3 aastaga 5 klassi.

Postiteenijana teenis J. K. kuni 1924. a. veebruarikuuni. Nüüd lahkus omal soovil, kuna tundis end liiga kurnatud olevat ja tahtis gümnaasiumi lõpetada, elatades end üks aasta tundide andmisega. Lõpetades 1925. a. kevadel gümna. astus J. K. Tallinna telefonivõrku meh. õpilaseks. Sooritas meh. eksami dets. 1925. a. ja veebr. 1926. a. nimetati mehaanikuks. Teenis mehaanikuna kuni 1. II 1931. a. ja nüüd nimetati II b. j. am. k. t. Tall. telefonivõrku. Keskjaama automatiseerimisega taheti J. K. maale komandeerida, kuid ta lahkus ametist 1. IV 1932. a.

Järeleõppimise eesmärgil astus J. K. Tartu Ülikooli õigusteaduskonda, mille lõpetas 1931. a. kevadel. Olles postiametkonnas teeninud kolmel alal, sooritades mehaaniku kui ka ametniku kutseeksamid, lahkus J. K. ametkonnast omal soovil, kuna polnud edasisaamise võimalusi ja ta tahtis siirduda alale, milleks oli end ülikoolis ette valmistanud.

TÄNUAVALDUS.

Kutseühingu Tallinna Osakonna juhatus avaldab siinkohal tänu kõigile tegelasile, kes kaasa aitasid esimese postiballi kordaminekuks. Eriti tänab juhatus postiteenijate laulukoori, eesotsas esimehe hr. M. Ruubeli ja laulukoorijuhi hr. M. Laurimaaga. Erilist tänu avaldab juhatus pr. H. Jalakale, pr. I. Pärnale, pr. O. Siivart'ile, pr. H. Kroonile ja kõigile nende abilistele.



Juhan Kallasma

Tegutseb praegu Tallinnas vandeadvokaadina. J. Kallasma on ainukene, kes 12 aastat järjest on olnud kutseühingu keskjuhatusse liige. Ta valiti keskjuhatusse 1926. a. kevadel, oli ühe aasta lihtliige. Oli esimeheks 1927.—1932. a. — umbes 6 aastat. Oli sekretäriks 1932.—38. a., samuti 6 aastat. 1930. a. sõitis keskjuhatuses esindajana välismaile, tutvudes riigiteenijate orgide tegevusega. J. Kallasma keskjuhatuses tegutsemise ajajärgul on kutseühingu tegevuses saavutatud mitmeid edusamme. N. Jõesuu majad osteti 1926. a., kuid nad olid korraldamata, võlad tasuda. Esmalt oli võla tasumisega, majade korraldamisega palju vaeva. 1930. a. osteti Haapsallu maja, 1934. a. osteti Elva maja. Haapsalu, Elva ja ka Piritä majade ostulepingutele on J. K. alla kirjutanud. Selle ajajärgu vältel J. K. töötas välja põhikirja muudatused ja kodukorra, mis kongressi poolt maksma pandi. J. K. töötas välja ja keskjuhatus esitas postilele atesteerimise korra muudatused, mis seisnesid selles, et esindajad olgu samast rühmast, kust on atesteeritavad. Need põhimõtted pandi maksma J. K. algatusel ja kaasabil organiseeriti ühingu osakonnad Tapale, Raplasse, Valka, Elva, Jõhvi ja Mõisakülla (viimased 3 organiseeriti peajasjalikult J. Toomsalu algatusel). J. K. oli ka 10 aastat (1927—1937) postiteenijate esindaja Riigiteenijate Keskkliidus, tehes kaasa aktiivsed palgavõitlused, eriti 1929. a.

Olles 12 aastat järgemööda olnud kutseühingu keskjuhatuses juhtiva isikuna on J. K. jätnud sügavad jäljed posti-t.-t.-t. kutseliikumise ajaloosse.

J. Kallasma kõrvaleastumise puhul kutseühingu keskjuhatuses tegevuseareenilt avaldame siinkohal innukale, tublile ja vilunud töömehele parimat tänu kutseühingu liikmeskonnale, seega ühtlasi kogu p.-t.-t.-teenijaskonnale kasuks ja huvideks nähtud vaeva ja tehtud töö eest.

Postiuudiseid välismaalt

INGLISMAALT

Uuritakse treppidel käies kuluvat energiat.

Teatavasti nõuavad inglise postiljonid juba kauemat aega eritingimusi neile kirjakandjaile, kes töötavad rajoonides, kus palju suuri blokk-ehtisi paljude väikekorteritega ja ettevõtetega. Postiljonid nõudsid kutseorganisatsiooni kaudu, et mainitud rajoonides töötavatel postiljonidel lühendataks tööpäeva 3 tunni võrra ja vähendataks ka kaasavõetavate saadetiste kogukaalu määra.

Nüüd on küsimuse kaalumisel jõutud nii kaugcle, et toimetatakse teaduslikku uurimist energia hulga üle, mis kulub treppidel käijal kirjakandjal enam kui harilikes oludes töötajal.

Kirjanik G. B. Shaw kiitus telefoni-preilidele.

Ühes oma hiljuti peetud ettekandes kuulus kirjanik G. B. Shaw ütles muuseumis järgmist: „Kui te jõuetut ja laiska kõnelemist kuulda tahate, siis minge teatrisse või ooperisse. Vastandina pean telefonipreilisid autasu väärilisiks tunnistama. Olete kunagi kuulnud telefonipreilit? Juba lühike halloo! on väljarääkimiselt lihtsalt täiuslik. Ma arvan, et kõik näitlejad peaksid enne lavale pääsemist väikese õppeperioodi töötama telefoni juures.“ Sellele ta lisas: „Telefonipreilid on lihtsalt imetlemisväär. Nende selge kõneviis jätab mulje väga kindlast ja teovõimsast olendist.“

Telefonisaladus olgu absoluutne.

Ameerika ülem-kohtukoda tühistas hiljuti politsei kaebuse nelja salakaubitseja vastu põhjusel, et politsei oli kaebaluste vastu käiva süüdistusmaterjali hankinud süüdistavate omavahelisi era-telefonikõnesid pealt kuulates.

Kohtukoda seletas oma otsust motiveerides, et maksvate seaduste ja määruste kohaselt peab telefonikõnede saladus olema absoluutne. Kahe telefonil kõneleja omavahelist kõnet võivad pealt kuulata ainult kõnelejate volinikud.

Telefoni automatiseerimine edeneb jõudsasti.

Suur-Britannia postitalitusel on tänavuaastases töökavas 70 telefonikeskjaama automatiseerimine. Nii suurel arvul ei ole seni ühelgi aastal käsikeskjaamu automaatkeskjaamadeks muudetud.

Praegu on Londoni 261 keskjaamast 118 automatiseeritud. Provintsis on 2355 automaat- ja 3286 käsikeskjaama.

Postitalitus teatab ametnikele, et keskjaamade automatiseerimine ei tähenda ametnike vallandamist, sest uusi keskjaamu tekib aina juurde ja automaatjaamad nõuavad väga palju järelevalvet ja kantseleiametnikke.

Õhupost üle ookeani.

Postitalitus loodab juba lähemal ajal luua korrapärase õhuposti-ühenduse üle ookeani. (Põhja-Jirimaa — Newfoundlandi). Kaks eriti selleks ehitatud õhusõidukit on sooritanud seni kümme väga hästi õnnestunud proovilendu. Nimetatud õhusõidukid on võimelised kuni üks tonn (umbes 70.000 harilikku õhuposti kirja) posti kaasa võtma.

INDIAST

Postiteenijail keelati suitsetamine.

Postitalituse hiljutise korraldusega keelati kõigil postiteenijail tööajal suitsetamine. See korraldus tekitas suitsumeeste ridades palju nurinat. Väidetakse, et suitsetamise keeld olla küll põhjendatud ametnike suhtes, kes ametialaliselt on kogu töö kestes vahendit ühenduses publikumiga. Töökohas aga, kus ei ole kokkupuutumist publikumiga, olla suitsetamise keeld täiesti ebaõigustatud.

NORRAST

Telegraafiametnikele alandati telefonimakse.

Telegraafiametnike organisatsioonid esinesid sooviga, et ametnikele alandataks korteritelefoni- telefonidelt telefonimakse. Soovi põhjenduseks tuuakse eeskujuks raudteetalitus, kes oma ametnikud varustab kõik priipiletitega. Samuti märgitakse, et Rootsis maksavad ametnikud korteritelefoni- telefonilt ainult 50% telefonimaksust.

Telegraafitalituse direktor toetas oma resolutsioonis ametnike soovi, märkides, et oleks väga soovitatav, kui enam ametnikke omaksid telefoni korteris.

Nüüdsest peale maksavadki norra telegraafiametnikud oma korteritelefoni- telefonidelt ainult 33,4% telefonimaksudest.

„Odav aeg“ telefonil kõnelemiseks pikendati.

Norra postivalitsuse direktor esines ettepanekuga, et elukalliduse üldise tõusuga peaks tõstma ka telefoni kõnemakse. Valitsus otsustas aga ümberpöörduvalt jääda äraootavale seisukohale. Selle asemel otsustati pikendada nn. „odavat kõneaega“ senise kl. 17.00—22.00 asemel kell 16.00—22.00-ni.

Kõik eratelefoniametid riigistatakse.

Norras on umbes 250 eratelefonikeskjaama. Telegraafidirektori ettepanekul otsustas Riigipäev nende asutiste riigistamise jaatavalt. Mitmed erakeskjaamust olid juba varem palunud ülevõtmist. Esimesel aastal nõuab see riigikassalt umbes 1.000.000 kr. kulusid.

ARGENTIINAST

Argentiina postiala uus haru.

Argentiina postitalitus on sisse seadnud uue ala, mis on soodustuseks rahasaatjaile väikeste summade saatmisel. Harilikke postitšেকে kasutades oli väikeste summade saatkulu küllalt kõrge, peale selle ajakulu postitšেকে luugi ees järjekorda oodates. Nüüd on see lahendatud lihtsate postikupongide sisseseadmise, mida igaüks võib osta vastava luugi juures. Postimaks rahasaadeti selle kupongide tõttu on palju väiksem ja jääb ära ka ootamine kassaluugi juures.

Kupongid on välja antud 7 väärtuses, iga väärtus ise värvi. Need on 0,50, 1, 2, 3, 4, 5 ja 10 pesot. Posti vahetuse 6 esimeselt väärtuselt on 0,05 ja viimaselt 0,10 pesot. Kupongiostja võib kupongile kirjutada ka saaja nime ja aadressi, mis puhul kupong on rahasaamiseks maksev ainult saaja poolt näidatud postiasutises. Ilma selle märkmeta võib selle kupongi järele raha saada ükskõik missuguses postiasutises kogu riigis.

LÄTIST

Kaotati palgavähendus.

1. aprillist käesoleval aastal kaotati Lätis riigiteenijate palkade kriisiagne vähendus (5–20% palgast), mis pandi maksma 1. jaanuaril 1932. aastal. Vähemapalgalistel kaotati see vähendus juba 1. juunist 1934. Kõrgemapalgalistel vähendati kriisiaegset mahaarvamist juba 1. aprillist 1937. aastal poole peale, mis nüüd tänavu kaotati täiesti. Ka kõrgendati möödunud aastal lasteabiraha suurema arvuliste lastega perekondadele. Teenijaile, kellede kuupalk ei ületa 110 latti, hakati uuesti maksma teenistusvanusetasu, kuna kõrgemapalgalistele hakatakse seda uuesti maksma hiljem.

Ka ei ole unustatud väljaspool koosseisu olevaid teenijaid, kellede palka tõsteti 10 latti võrra kuus.

Lätis on umbes 49.000 koosseisu kuuluvat riigiteenijat. Väljaspool koosseisu olevate arv on väga muutlik ja sellepärast pole võimalik täpselt määrata.

Läti post 1937. aastal.

Möödunud aastal on Läti p.-t.-t.-teenijate arv märgatavalt suurenenud. 1. jaanuariks 1938 oli

30 a. postiteenistuses



Justin Sinkel

29. aprillil pühitseb oma 30-a. postiteenistuse juubelit Võru postkontori vanem ametnik Justin Sinkel.

Lugupeetud juubilar sündis 1. augustil 1886. a. Vändras Pärnumaal. Käis Pärnu linnakoolis, mille täieliku kursuse lõpetas 1905. a. Peale selle õppis Riia Vaimulikus Seminaris kolm aastat, mille järele astus posti-telegraafi õpilaseks Pärnu postkontorisse, 29. aprillil 1908. a. määrati juubilar 6. järgu ametnikuks Šloki posti-telegraafi jaoskonda. Teenis posti-telegraafi kontori ülemana Virtsus ja Kohilas ning abiülemana Kopli postkontoris. Revolutsiooni ja Vene kodusõja ajal teenis juubilar Siberis Omski ning Permi telegraafi jaoskondades ülemana. Opteerus Eestisse 1920. a. ja määrati Võru postkontori kantseleijuhatajaks, kus oma igapäevast leiba teenib kuni tänini.

Teenistuslike omaduste — põhjalik vilumus, administraatori and, kiire otsustamisvõime jne., samuti isiklike iseloomuomaduste tõttu on juubilar üks armastatuid ja lugupeetavamaid kaasametnikke. Vaatamata oma ligemale 52-le eluaastale on juubilaris säilinud värskest ja elujõudu, mis vist tuleb sellest, et ta on suur loodusearmastaja ja kirglik matkaja.

Kaasteenijate poolt on juubilar hinnatud kui õiglase ja korralik ametnik, kes alati sõbralik ja lahke ning igas asjas abivalmis.

Soovime juubilarile veel palju tulemus- ja rahurikkaid päevi tulevikus, edu töös kutsealal ja isiklikus elus.

kogu maal 225 iseseisvat p.-t.-t. kontorit, 501 postiagentuuri, 167 telefoniagentuuri, 624 p.-t.-t. agentuuri ja 371 telefonikõnepunkti.

Telefoniabonentide arv ulatas 69.000, kelledest 25.000 on Riias. Telefoniabonentide arv kasvas iga kuu 500 võrra, eelmiste aastate 300 vastu. P.-t.-t. ametkonna eelarve 1938/39. aastaks on vastu võetud 21 miljoni lati suurusel eelmise aasta 19 miljoni lati vastu.

Esimene Läti postmargiblokk.

Varsti ilmub esimene Läti postmargiblokk, milles esineb kaks postmarki. Esimene 35-santimiline Riias ehitusel oleva kohtupalee kujutusega ja teine 40-santimiline Kegumsi jõel ehi-

tatava elektrijõujaama pildiga. Bloki müügihinaks on määratud 2 latti ja lisamaks läheb ehitusfondi heaks, millega ehitatakse üldvajalikke suurehitisi.

Väljaantava bloki lehtede koguarv on 100.000. Sellest on 50.000 lehte soovijail ette tellitud 2 lehte isiku kohta. Teine 50.000 lehte antakse Läti filateelia ja numismaatika seltsi Riia osakonnale, kes need siis jaotab registreeritud postmargiäride ja organiseeritud postmargi korjajate vahel.

Esp. servo.

TEENISTUSLIKKE TEATEID

NIMETATAKSE AMETNIKU KANDIDAADIKS

Villenthal, Salme, ametn. õpil. — Tallinna peapostk., 25. märts. 1938.

Soopere, Linda, ametn. õpil. — Tallinna peapostk., 25. märts. 1938.

Põldsam, Ella, ametn. õpil. — Pärnu ptk., 1. apr. 1938.

Lillberg, Aino, ametn. õpil. — Valga ptk., 1. apr. 1938.

Reinpalu, Tiit, ametn. õpil. — Tartu telef.-v. 1. märts. 1938.

Taarna, Olli, ametn. õpil. — Tallinna telef.-v. 12. märts. 1938.

Nigul, Laine, ametn. õpil. — Tallinna telef.-v. 12. märts. 1938.

Torger, Nelli, ametn. õpil. — Tallinna telef.-v. 12. märts. 1938.

KÕRGENDATAKSE AMETIJÄRGUS

Nuut, Bernhard, 1-b j. ametn. Haapsalu ptk. — 1-a j. ametn., 1. apr. 1938.

KINNITATAKSE AMETISSE

Hagus, Richard, ülema aj. kt. — Sonda 3. kl. ptk. ülemaks, 1. apr. 1938.

Verner, Voldemar, van. ametn. aj. kt. — Pärnu ptk. van. ametn., 1. apr. 1938.

KUSTUTATAKSE POSTIAMETKONNA TEENIJATE NIMEKIRJADEST

Vahter, Mihail, 1-a j. ametn. Haapsalu ptk. — 27. märts. 1938, surma puhul.

NIMETATAKSE AMETISSE

Jõekallas, Joann, — noor. post. Lihula ptk., 1. märts. 1938.

Kuuskla, Ernst, — noor. post. Nõmme ptk., 15. märts. 1938.

MÄÄRATAKSE UUDE AMETISSE

Villenthal, Robert, 2. j. mont. Tallinna telef.-v. — 2. j. meist. Tallinna telef.-v., 16. märts. 1938.

VALLANDATAKSE AMETIST

Luks, Dimitri, van. post. Tori ptk. — 1. apr. 1938, enda palvel.

Tatter, Mihkel, noor. post. Kärkla ptk. — 16. märts. 1938, BES § 4186 ja Riigiteen. tas. sead. § 23 põhjal, parandamatu haig. tõttu.

Kimmel, Tõnis, noor. post. Mõisaküla ptk. — 21. märts. 1938, BES § 4186 ja Riigiteen. tas. sead. § 23 põhjal, parandamatu haig. tõttu.

UUED NIMED

Järvamaa t.-t.-v. 2. j. meh. Harald Albinus — Harald Arras.

Tallinna telefonivõrgu 2-b j. ametn. Cäcilie Krusberg — Cäcilie Karis.

Tartu postkontori 4. j. ametn. Lydia Riimaste on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Karing, arvates 24. veebr. 1938.

Viljandi postkontori 3. j. ametn. Marie Lobjakas on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Allik, arvates 7. veebr. 1938.

Viljandi postkontori 2-b j. ametn. Jekaterina Kovalev — Härda Aspre.

Kuressaare ptk. ülemal Boris Mürson — Boris Mürsoo.

Kolga-Jaani ptk. van. post. Julius Steinberg — Julius Raev.

Paldiski ptk. 2. j. meh. Aleksander Kelner — Aleksander Kajandi.

Räpina ptk. noor. post. Elmar Busch — Elmar Kase.

Tallinna telefonivõrgu 2. j. mont. Aleksander Spiegel — Aleksander Murend.

Tartu ptk. majahoidja Robert Mikker — Robert Miikre.

KIRJAVASTUSEID

„Paljuküsiija“. Nimeta kirjadele vastuseid ei järgne.

Trükivea õiendus.

Eelmises „Postisarve“ numbris (3) lk. 53 on artikli autorina trükitud Riho Viilup, P.-t.-t.-teen. Kutseüh. Keskjuhatuse esimees, peab olema abiesimees.

Kaanepilt: *Moodne postilennuk.*
Foto P. Kann.

Väljaandja: Tallinna Peapostkontori Ametnike Kogu. Tegev- ja vastutav toimetaja R. Kroon. Toimetuse ja talituse asukoht: Tallinn, Vene 9, aadress: „Postisarv“ Tallinn, postk. nr. 266. 29. aprillil 1938. a. Trükikoda „Estotruk“, Tallinn, S. Karja 8.



ÜHISTEGELIK KINDLUSTUSSELTS

PÕHJA KOTKAS

*Tule-
murdvarguse-
klaasi- ja
looma-*
kindlustused

Kindlustades oma varanduse tule või varguse vastu väikese kuluga olete mureta oma varanduse allesoleku eest

S. KARJA 19. TALLINNA ÜHISPANGA RUUMES

UUS EESTI

*pakub iga päev palju tar-
vilikku ja huvitavat kodu-
ning välismailt*

Teie oma huvides on igapäev lugeda „Uut Eestit“

Lugejaile!

Postisarve s. a. nr. 1
lõppedes talitus palub
neid kaasteenijaid, kellel
Postisarve nr. 1 järele
vajadust enam pole, selle
nr. talitusele tagasi müüa.

Talitus.

NAISTE

JA

MEESTE

VIHMAKUUBESID,
kummist ja impregn.

**KALOSSE,
VIHMAVARJE,
VAHARIET,
DŽUUTVAIPU,
LINOLEUMI**

ja
PUDUKAUPA

soovitab suures valikus

KULL'I ÄRI

TALLINN, VANA POSTI 8

Osamaks võimaldatud
Orderid saadaval Tallinna pea-
postkontoris prl. K. Avloilt.